

Adnan Şerifoğlu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

22.04.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acılar vurur bizi ansızın

acılar vurur bizi ansızın
sebepsiz tükenişler akşamında
yorgundur dağlarımız üstelik karlı
düşer omuzlarımız dizlerimiz çöker
çorak kurak kavruk ovalara
batılar vahşileşir miskinleşir iyice doğular
ortası yoktur yönlerin
ömrümüz ifrat ve tefrit
ve de tefriktir dostluk dediğimiz
kullanmıştır perişan düşüşümüz kemliklere
ilik bile deva olmaz
kanserli ilişkilere

acılar vurur bizi ansızın...

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler – 10

varlığım varlığında
suya düşen buz parçası gibi
incecik telaşsız ak bir dumanla
karışır meçhul meşhur havana

ve sızarım aniden iç dünyana

kifayetsizdir canım seslenmelerin
yok olurken yalnızlıklarından bir parça
ters köşelere kaçıp gider rahatlıkların
ben böyleyim işte biraz tehlikedir diğer adım

tanımak istemelerinde korku olsun her daim yanı başında
hırçın bir rüzgardır eser eser kırar güven dallarını
"cici" dünyanın kaf dağlarına kaldırılan bir saldırıyla
çatır çatır çatırdar en umulmadık bir anda

en umulmadık bir anda dağılır sırça sarayın
ben masallar dışından alışılmadık bir haramiler başı,
ben gönlündeki "aşk"ın tek ve yaman sırdaşı

iki yalnızlık bir çoğuldur benim yüreğimde kanayan yaram
zülf-i yarım dokun bana bütün kırıklarını onarayım
sileyim geçmişin amansız izlerini kadifeden merhametlerle
gözlerinde o telaş neden kimler neler ettiler sana ben yokken

korkma benden deniz köpüğüm yüreği tiril tiril sevdiğim
şaşkına dönsen de sen, yüreğine en güzel suları en eşsiz
yine de ben serpeceğim kabuslardan uyanırken sen
yanıbaşında ben olacağım, ben olacağım ayak izlerini takip eden

dile sana lâl güller bitireyim yüreğimden dile benden sevdiğim
sonra da Oscar Wilde'ın bülbülü gibi öleyim dile benden

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler – 16

senden esen sonbahar mıdır bu rüzgar sevdiğim
yoksa tükenmişliğim midir naz ve niyazlarının aldatmacasında
umudun yürük sular örneği girerken çoraklığımın dünyasına
yüreğime saldıran şüpheler büyük yangınlarıdır vahşet ormanlarımın
bitki örtüsünü kül eder en mikro canlısına kadar bakışların

kim bilir benim yanlışlarımdır belki de bütün bunlar
sevgi bir yanlışlık mıdır senin dünyanın kıyılarında
barınamam ben kutsadığın o muhteşem yalnızlık tapınağında
ya yıkarım onu sevgimin deprem dalgalarıyla amansızca
unutulmuşluğa çekilirim ansızın bütün varlığımla dünyandan ya da

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler - 2

göl bahçenden de geçtim seherde şeyda bir bülbülle sevgiyi söyleyerek kulağına
sen uyuyordun en güzel yatakların içinde en vahşi kızıl giysilerinle
rüyalarına giriyordum destursuzca teklifsizce ifritler gibi kesiyordum yollarını
kaçamıyordun sarmıştım bütün yönlerini ürkek ceylanım benim akıllım kaçamıyordun

senin yüce dağların vardı soğuk şehirlerin birinde başında her daim kar vardı
benim bakışım güneşti eritirdim karını, granitten yüreğini kırardım sözlerimle
gönlünün kırık parçalarından bir şehir kurardım neden sonra sana başka bir dünyada
sen beni anladığında, kaçmadığın başka sokaklardan başka aykırı adamlarla

bütün sonbaharlar içimde başlardı sonra şehrin merkezinden arka sokaklara taşardı
rüzgar senden eserdi, yapraklar sen başka şehre gidince ağlamaktan sararıp solardı
dua ediyordum sana yüreğimin bütün çocuklarıyla tüm hacet kapılarında
tek kokun gelsin, gelsin soluğun diye uzaklardaki kenan yurdundan haberin var mı

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler - 3

seni beklemek yollarına gözlerimi sermek
kırk dört yaşın çocuk gözleriyle seni görmek
ne güzel ne hoş bilemezsin

çarpıntılı bir iç denizle bunalmış,küskün
okyanuslara açılmadan seni beklemek
ne hazindir ne yazıktır bilemezsin

en latif rüzgarları sarmışsın başıma,güya,bilmeden
başım yaman başım duman başım uğultulu bir hazan
nerde kaldı inceliğin sezemezsin

-benim içimde nice korkunç gecelerden sonra her sabah
yine yeni görülmemiş güneşler doğar
sen kalırsın hep o karanlıklar içinde
bozguna uğramış ordularınla,bitkin ve şaşkın-

sen yüreğimin kıyısından da geçsen
beni fark edemezsin,yüreğimi göremezsin

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler – 4

nadalara mı bıraktınız sevginizi, o dağ çiçeğini
zaman gelir sürülür gönül toprağı
gümrah sevdalar yetiştirirsiniz
bitmiş gitmiş olurum ben muhtemelen
zamanım gelmeyecek bir haberin esaretinde geçmiştir
çırpına çırpına bir sevgiyi söylerken

geceler boyu mısralarla boğuşurken sizi anlatmak için kendime
niye ulaşılmazsınız siz böyle yeriniz hangi yıldız evinde
sesinizi duymak sur'dur yüreğimin yeniden dirilişine
evrenin bir ucundan da duyarım sizi nereden seslenseniz

sığamaz ruhum kapısını açmadığınız dünyanızdan başkasına
gem kabul etmeyen bir küheylandır geniş ovalar ister
kalubela'da mı görüp sevdi sizi de şimdi böyle koşar peşinizden
umutsuzca,delice, rezilce sizden bir bakış bir söz bekler

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler – 5

özleminiz incecikten bir sızıdır
en derinlerime gizledim yad gözlerden
benden başka kimseler bilmesin istedim

siz güldükçe bakır tenli unutulmuş bir ay doğardı göklerimde
nerdedir şimdi o şarapla yıkanan gülüşler ...
ki saklıdır içlerinde mutlu anların azat pırıltılı gecesi

özleminiz incecikten bir sızıdır
düşmeyegörün bir gözlerimden öte
bu gönül kendini nasıl avutur

sanmayın ki zaman geçer bu adam unuttur sizi
siz bıraksanız da sevmeyi, "sevmek" bırakmaz sizi
gelir ananın oğuldan kaçtığı yerde de bulur sizi

insan sizi nasıl unuttur

canım işte sizindir alın atın ateşlere
yakıcı alev de sizdedir serin sular iklimi de sizsiniz
gönlünüz dilerse başka yar seçsin ne çıkar
benim gönlümdedir tek sizin için açmış güllerle dolu bahçeler...

ey yar...bir gül ediniyorum özleminizden
usulca yakama takıyorum
belki kokunuz gelir...

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler – 6

Bu sensizlik akşamının dinginliği ürperiyor yine bir kuş sesinde
Günü de indirdiler uykusuna kadifeden yumuşacık turuncu eller
O der Abend,der in die finsteren Dörfer der Kindheit geht
Ah bu akşamın kederi, siyah tül den bir örtüdür,üstümüze böyle kim örter
Georg Trakl'dan mı bu kargışlanmış çarpık sevgilere gebe yaralı hüznler

Dalıyorum seninle geçmiş günün resmine,dilime takılıyor sensiz heceler
Senin olmadığıın yerler emperyal saraylar da olsa gayya kuyulardan beter
Kim neler fısıldar, nedendir bu vesveseler, kalbim kasvetin şarkısını söyler
Şimdi karanlıktır her yanıım, korkulardayım ilk kez, nerdesin, gel ışığım oluver

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler – 7

biri var biri var
yedi tepeli bir şehirde
belki sadece bir arkadaş
belki de –kimbilir-bir yâr

yedi tepeli bir şehirde
şehrin içinde aynalar
o aynalardan bana bakan biri var

biri var kimi uzak yıldızlar kadar
kimi sol yanımda benimle çarpar biri var

elbet biri var
onunla dolu varlığım
onun da bundan haberi var

ne zaman göz göze gelsek
içimde yangınlar çıkaran biri var

biri var ki
bütün gecelerim onunla sabaha çıkar

sevdiceğim unutma
şu kimsesizler yurdunda senin için biri var

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler – 8

sen uzattın yaz günlerimi böyle
temmuzu da ekip gittin endişe dehlizlerine
güneşler ateş olsa neyler ki bana
bu sensizlik yazında

bakışların gelir düşlerime
salınışların ki ak kuğulardır
düşer en ıssız Issikköl'üme

ne güzelleşir seni düşününce
imbat esintili yaz akşamları
gönlümün serazat körfezinde

ve ne hazindir günün ölümü
yeryüzünün gurup adalarında
yüzünün silüeti de kaybolurken
son turunc bahçelerinden önce gözümde
sen usulca içime çekilirsin
gece boyu büyüyüp serpilmeye

ben ışığının ölüme yazgılı pervanesi
dönerim...dönerim ateşinin çemberinde

ben döndükçe ve yandıkça aydınlanır
ışığınla ömrümün vuslat gecesi...

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler – 9

I.

sen neyimsin benim hangi yalnızlığımsın
kayboluyorum nerde nasılım bilmiyorum
ellerimin pusulasıyla yol alıyorum
sonsuz kutup beyazlığında yüzünün

“acıtıcı bir unutulmuşluk mudur yalnızlık”
uhrevi alemin kutsal mağara olgunluğu mu
yağmurunu bekleyen topraklara dönmüşlüğü mü
sayende nasıl da nasıl da için için öğreniyorum

ayaza kesmiş gecelere benziyor sensizlik
içimi ısıttığım özlemine sarılı imgeler
siliniyor dokunsalar sıcaklığından renklerin
gözlerden uzak bütün bedenimle kapkara donuyorum

II.

karakış mıdır içimde uzaklığın sebepsiz mi üşüyorum
kim yazıyor rüyalarımı her gece kör kuyulara düşüyorum
zamana inat; gıcıklığına zavallı aklıma, mıknatıslara
ve dahi senin caanım ince mi ince koruganlarına
aldırmadan yüksünmeden sızlanmadan yakınmadan
her dem yeniden yüreğimin olanca ateşiyle gürül gürül yanarak
seni seviyorum...seni seviyorum...seviyorum seni...

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler- 1

dünyalar yıkan bir moğol bakışıydı zaman
içinde sularının çürürdük habersizce
erirdik natürel korkularla

zaman senin yumuşaklığını sırlı bahçelerin görkeminde
eski bir kovulma öyküsüyün yasak meyve ülkesinde
pişmanlıkları da mutlulukla sarardın biteviye

en derindeydi sevgilerim göz değmelerinden öte
sol yanımda asılı kırmızı bir muskaydı sunduğum sana
kopup düşecek sanırdım askılarından sana her yaklaştığımda
dokun da alev alev bedenimde yangının güllerini gözle

dışarıda yağmurlar vardı hep senden uzaklarda
bedenimden kan sızardı sıcacık yağmurluğumun altında
aradığım ortalıkta dolaşan buluşmamış birlikteliğimizdi karanlıkta

ne kadar sarptı gönül kalenin kapıları anahtarı kaybolmuş
kimse açamamış yalnızlık mutluluklarından başka
ben o kapılara dayanmışım şimdi çalışıyorum
ürkek,telaşlı,ilk kez sevmiş çocuklar gibi
açar mısın

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler 11

gülistanına geldim teşne-i didarım dün
tiş sahrama sensiz dönüyorum bugün

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler -12

gönlümü yağma çarşısı belleme yarım
o çarşının baş köşesinde sen varsın
veririm her varımı zaman haramilerine
tek gönlüm bana kalsın

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler -13

yalnızlıklarına bir akşam libası biçtim
dünyanın kapılarından aşkın kervan yüküyle
kuzeyli bir gezgin gibi geçtim
sevdana düştüm,sevdana düştüm
hem seferi,hem tahammülü seçtim

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler -14

gece çöktü mü üstüme karabasanlar gibi
kurtuluştur diye düşünürüm seni
neylesin şimdi nerdesin kimlerlesin
ela gözler neyin üstüne düşmüştür
neler düşünür zarafetten ellerin
gece çöktü mü üstüme karabasanlar gibi

saçların nasıldır ne yandan akar yüzünün aydınlığına
geçen baharın hüznüne adanmış sultani söğütler örneği
dinlediğin şarkılardan pırlantalar dökülür mü o kar sunağına
hâlâ o çapkın o muzip o dominant bakışlar mı gözlerindeki
neler geçer beyninin derin kıvrımlarından
içine düştüğünde zaman zaman ben de var mıyım yanında
gece çöktü mü üstüme karabasanlar gibi

ey yar yüreğinde nazdan niyazdan öte -hâlâ-
bana doğru açmış ateş güllerin var mı

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler 15

sesini duymak neden sonra
uyanmaktır hayata komadan sonra
sen baharımsın benim uzun kışlardan sonra
yemyeşil donandı gönöl dallarım
köklerime suların yürüdükten sonra

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler 17

her dem yeni bir ay mı doğar
güzelliğinin yüzünde
ışığın ışığın sevdiğim
serpilip durur bütün yönlerime
gümüşten fısıkiyelerle

sen girdin gireli yüreğime
yitip gitti karanlıklar gönül hücrelerimde
gök kapıları açılır gibi
kutsal gecelerde
varlığın iki yanımda meleklerle
sen girdin gireli yüreğime

hep orda kal hiç gitme
cennetten devşirilmiş cazibelerle
hep orda kal hiç yitme
yayıl ordan bütün varlığıma
gönülde virdim ol ömrümce
güzelliğine türküler yakayım seherlerde
hep orda kal hiç gitme
hep orda kal
hep orda
hep

Adnan Şerifoğlu

Ad konmamış birlikteliğe şiirler 18

yalnızlıklara aşık sevdiğim
sen başka kimi seversin
söyle de gönlüme
kendinden seni dilediğince
en vahşi yöntemlerle silsin
gönlüm de senindir
ben senin 'hiç'in
yalnızlıklara aşık sevdiğim

yalnızlıklara aşık sevdiğim
sen gerçekte kimsin
benim dünyamda neler eylersin
ateşe verdiğin bedenimden kalan külleri
kutsanmış yalnızlığının
hangi çöplüğüne dökersin
yalnızlıklara aşık sevdiğim

sevdiğim yalnızlıklara aşık
günü geldi gitmelerin
yalnızlık mutluluklarının katmer gülleri
çılginca açar artık
yalnızlıklara aşık sevdiğim

Adnan Şerifoğlu

Adak

en güzel mehtabımsın
karanlık haramilerinin bastığı
gönül ülkemin göklerinde
ve aydınlığın sunağıdır şüphesiz
yüzün gibi gönlün de
ve ben yüreğimi adamaya gelmişim
o sunağın önünde
kabul eder misin?

Adnan Şerifoğlu

Ağrı

“bir yeriniz var,çekilirseniz boşluk üzücü olur” demiştiniz
ve çekildim bütün imgelem yok oldu varlığının sisinde
ben ki turuncu tonlarında bir yapraktım bu sonbahar
tutulmadan o cellat merhametli azametinin deli boranına
gazellere döndüm şimdi ayak altlarında savruluyorum gönülsüz
oyuncak oldum deli çocuklara oradan oraya rahmeti arıyorum
yalnızlığımın çoğul arzında aşk acıtıyor bütün bedenimi amansızca
ve açıyorum gönlümü bütün ellerimle Allah’a.....

sen zalimliğin hangi kapılarını tutmuşsun öyle
bütün sabahlarım yok oldu ikindiler kaldı elimde vakitlerden
geçtim tek tek ömür dediğimiz bölük pörçük vazgeçilmezlerden
anladım artık hayat yaratılmamıştır içi boşaltılmış sözlerden

öğreniyorum seni de öğreniyorum seni de öğreniyorum seni
güzelliklere sultan olan,yolculara kervan olan,bana zindan olan...
tutulamayacak vaatlerle dolu han olan, yeniden kurduğum umutlarıma
göklerden indirilmiş bir kahır gibisin, yamansın gönül kıran gönül kıran

tarifsiz bir küheylandın bir zamanlar sevgimin uçsuz bucaksız kırlarında
uzattım bütün varımı sana olanca coğrafyamla yalnızlıklara inat
varlığımı sarsan o bakışlar zebanisini görmemiştım daha kırılganlığın gülistanında
yüreğimin kanını akıttı o kırlar ecesi,ormanlar perisi,bülbüller delisi gül

seni nasıl sevdi bu gönül, seni nasıl sevdi bu gönül,sevginle yana yana küle döndü gül
küle döndü yana yana, nasıl sevdi seni, nasıl sevdi seni bu gönül ey bülbüller delisi gül

Adnan Şerifoğlu

Akşam

hüznünü döker ufka şam
yeşil serviler kararır
küser mavi deniz

usulca gelir yalnızlık
kurulur can(otağ) ımıza
yaşamaya başlar bizi

artık her soluklanma
biralevdir damarlarımızda

Adnan Şerifoğlu

Akşam Çöker

akşam çöker akşam çöker
yaşlı bir zeybek hüzne el eder
sen bir göçebesin
şehre gelme der

akşam çöker akşam çöker
gönlüm kanlı duygularla
bilinmez ki nereye gider

yalnızlığım aralık kalmış kapıdan
komşunun sümüklü kızıdır
haddini bilmeden göz süzer

akşam çöker akşam çöker
içime dünyamı aydınlatmaya mı, bilmem
yakıp yandırmaya mı, bilmem
ta can yerime bir kor düşer

kor düşer akşam çöker
korkular düşer
kor düşer

Adnan Şerifoğlu

Akşamın Kasvetleri 1

akşamın kasvetiyle sarmaş dolaşım
gelen geceye göz kırpıyorum arsızca
ve sızıyorum en ince damardan
rengimi bir gülün köklerine
bûlbûlün ağzından kan geliyor

Adnan Şerifoğlu

Akşamın Kasvetleri 2

ağacından suya düşüyor
kuru bir yaprak
gün bitiyor sarışın
yangınlarıyla batının
uzaktan siren sesleri
koşuyorlar asude ateşlere biteviye

Adnan Şerifoğlu

Akşamın Kasvetleri 3

şükredici vakitlerin sükûneti
yorgun kanatlardan düşüyor yere
gök kapatıyor ışığını
uhrevî varlıkları insin diye
kem nazarlardan uzakta rahatça

el ayak çekiliyor en dipsiz içeri

akşam koca bir gemidir
karanlık limana doğru
ağır ağır sürdürüyor seyrini

Adnan Şerifoğlu

Aman

boşalır gider herşey doludizgin soluksuz sorgusuz
karışır çokluğuna derin karmaşanın sonra ölür
bu bitimsiz çağıltı çalkantı silkinir zamanın tozlarından
gecip gider ölü sessizliğin kıyısına

süre bir bitimdir düş gibi
şekilsiz anlamsız yorumların kucağında
ah şu gençlik çağımda beni bitiren
bu meydan pazarında bahasızlıklar satan bezirgan
bir bilsen sattığın metaıcandır

Adnan Şerifoğlu

Amon ra şiirleri 2

bahar mıdır bu gelen senden uzakta
sensiz kokularla sensiz korkularla
bir damla kan gibi düşüveren
yaralı keşkeli anılar ortasına
bahar mıdır bu gelen amon ra

izsiz,ipsiz,asasızım bir arz ortasında
yoktur tutamağım ağmaya öteler yurduna
yanından da kovulmuşum iftiralarla
duçarım yönlerimi kaybettim o kargışlarda
nazar et bana uzaktan da olsa amon ra

yoruldum yoruldum bu en anlamsızca kirli savaşlarda
huzur aramadayım sayfa sayfa müşfik ku'ran'da
öyle bir dua et ki bana hızır'la varsın rahman'a
muştularla gelsin sular serinliğinde yangıneri yureğime
ibrahim'in gül bahçesine dönsün dünyam amon ra

Adnan Şerifoğlu

Aşıklar Caddesi Akşamı

susmuş her varlık...
söğütler bahara selam durmuş...
hüzün en gözalıcı takı üstlerinde
yükünmüşler de öylece
gözyaşları arza sicim sicim dökülmüş...

kapı önlerinde köy kadınları
gün yorgunluğunu def ediyorlar akşamın içine
çocuklar koşuyorlar bir an önce büyümeye

alev alev ufukta son yangın da sönüyor
bitimli demlerini sürüyor güneş saltanatının
turuncu...turuncu...kızıl ateş de söndü
kapkara bir gece geldi yine
gögümüzde yıldız çiçekleri
kederleri içimizde...

Adnan Şerifoğlu

Aşk İçinde

bir parıltıyıız biz geceler içinde
söyleriz biz aşkı bir başka aşk içinde

tutuşur yanarız ateş denizlerinde
raksederiz alevlerle,renkler,gölgeler içinde

ibrahim kesiliriz sonra sular,bahçeler içinde
savruluruz güller,güneşler içinde

bir el dokunur da en ince telimize
yunus oluruz ol sufiler içinde

döner gideriz bütünleriz parçaları gün olur
baki kalırız gökkubbede kendi sesimiz içinde

Adnan Şerifoğlu

Ay'a Kaside

hoş geldin ay
hoş geldin geceler prensi
bulutlarla süslemişsin
sarayının görkemini

hoş geldin buyur hay hay
gönlümüzdedir yerin
o yalnız göklerdeki

ışığın önümüz sıra
perili ovada
kızlar sana türkü söyler
yaprağına çiğ düşer bir Gül'ün
sonra hatırlar bülbül çağlarını vay vay

Adnan Şerifoğlu

Ayıp Bir Kayıp

acılar mı olgunlaştırır bizi
hayatın tam orta yerinden geçmeden
umudun içimizde bir durak gibi kalışında
hep inmek istediğimiz otobüslerde gibiyiz

nerden ve nasıl gidişler hep acılara
menziller küçük teneffüslerdir
sona doğru gidişler yolculuğunda
yalnız daima buruk çürümeye meyyal bir huzurla

seni de kaybetmişim daha ilk menzilde
içimde açılmış yara çiçeğim
kanseri hücrelerimin çoğala çoğala beni doğurduğu
yeni bir dünyanın daha ilk gün ışığında

seni de kaybetmişim şizofren gezintiler yaylasında
gece kirlerinin göklerden yağdığı
fecirde yerden göklere ağıdığı
bu köylü şehir ikliminde

yine de kimlere ne
sana olan sevgimin çıkmazlara açılmasından daima
kayıplar ağır olur her çağda aşk söz konusu oluyorsa
kazandıklarımız da göz kırpar saklıca kaf dağının ardında

Adnan Şerifoğlu

Ayışığı

ayışığımsın benim
yaz gecelerimin en çılgını
her dem yeniden
doğarsın yalnızlığımın göğünde

bütün hücrelerim yanar
aydınlanır iç denizlerim ışıgınla
seni görünce laciverdi göğümde

julietim benim,özlemim
leylamsın yalnız maralım
züleyhamsın
yusufun has bahçesinden
devşirilmiş gülümsün

sen
hiçbirşeyim olmadan herşeyimsin

Adnan Şerifoğlu

Ayrılık

ayrılık hazin bir şarkıdır
karanlıklar içinde kürdilihicazkar
hiç susmaz onu biteviye çalar
içimde kurulu tamburlar

ayrılık uzak bir ışıktır
git git varılmaz bir hicret ülkesidir
geçerken gece boyu sınırlarını iltica
kendimizden daha kendimiz olmaya kağıştır

ayrılık küskün bir bakıştır
birlikteliklerin olancası gizlenmiştir içine
döndürür bizi geçmişin peşine
çarpar sonra en ağır elenselerle ense kökümüze
sona doğru sona doğru ümitsizce haykırıştır

Adnan Şerifoğlu

Bahar mı Bu Gelen

bahar erken mi geldi
ben mi şaşırdım
yüzünde güröl güröl gökler
sağanak bir yağmurla
yıkıyor beni

bütün ağaclar
yeşeriyor gözlerinde

yüzüme bakıyorsun
gül kesiliyorum

dokunurken ellerime
sular yürüyor bedenimde
bütün cemreler
aynı anda düşüyor içime

bahar erken mi geldi
yoksa ben mi şaşırdım
feleğin çemberinden geçmiş
bir aşk içinde

Adnan Şerifoğlu

Baharın Bişkek'i

kırılır kış kuşunun kanadı,düşer
yeşil mavi cemreler ortasına
sessizce ağır ağır can verir...

hülyalar iner melek kanatlarında
baharla beraber bişkek meydanlarına
yalnızlığımın arsızca koynuma girdiği akşamlarda

gece muhteşem günahlar kol gezer sokaklarda
açlar,çaresiz sarhoşlar uyur duraklarda
ihtişam ve sefalet bayrak açmış ortalıkta

prezervatifler dolusu insan ayak altlarında
beyinler, dört mevsim damıtılan araklarla
derin,deliksiz,unutulmuş uykularda

ağla ey apake,közkaman oğullarına
ağla roza amanova'nın hüzünlü ırlarıyla
ağla umuda çağıran gözyaşlarıyla
ulaşırız kurtuluşa baharla Kудay buyurursa...

bişkek, 03.04.2003

Adnan Şerifoğlu

Beddualar 1

al başına çal
o zalim muştular çağını
servetler azgını... zavallı...

kanayan yaralarınla kirlenen toprakta
sana da yer verir bu dünya
denîdir, fenadır, fanidir çünkü
yayarken sona doğru kendini

neden sonra- kaldıysa insanlıktan
dağıtılmış nasipten sana da-
topla tasını, tırağını çek git
-usulca- sızılarına tuz bas da
yaktığın canlar uğrasınlar sana
kıyametler ortasında azaplarıyla...

ve hâlâ varsa yüreğinde
yufkalıktan eser
otur da ağla
ağlayabilirsen
ey zalim, ey habersiz kapımı
çalıp kaçan zaman hırsızı...

Adnan Şerifoğlu

Ben İnsan

Acılar...acılar...çöreklenmiş içime kara yılanlar
Avuçlar açmışım haydutların yabanına şehirler ortasında
Yar diye sokulmuşum renkli kahpesine muharrik yalanların
Sonra oturmuş ağlamışım masumiyete yüz çevirdiğim günlere
Oh olmuştur bana şüphesiz hak olmuştur başımı vurduğum bu kayalar

Değerler katmışım değersiz çarşısına bezirgan olanlara
İğneler başkasına çuvaldızlar hep bana batmış derin kuyularda
Cinler şeytanlar vesvese verenler arasında kalmışım hiç yoktan
Koruganlarım yok edilmiş,zaptedilmiş alınmaz kalelerim
Bir bir düşmüş süngülü askerlerim yerle yeksan olmuşum

Dostlarım doğramışlar beni Kirmani kılıçlarla al güller açmışım
Düşmanlarım da gezinmiş rüsvay kulluğumun hazandan bahçesinde
Kafirden merhamet dilenmişim Allahsız mabetler önünde tüm vakitlerde
Çırılçıplak olmuşum,anadan üryan soyulmuşum,bütün kapılardan kovulmuşum
Kışlarda zemheri,gecelerde ayaz,öteler yurduna uzanan ellere kargış
olmuşum

Bütün bunlardan önce ve sonra insan olmuşum...

Adnan Şerifoğlu

Bir Bişkek Sabahı Cumartesi

bir bişkek sabahı cumartesi...
ayyaş gecelerden kalmış sabahın sakinliği
yaşar donmuş kuzey zamanları içinde
manas caddesi sıradan bir cumartesi
kar mı düşer bir gelinin konfetileri mi
nerde düğün nerde sıcak kırgız gözleri
yaşadığımız yabancılık korkuları içinde
büyük bir yalnızlıktır belki
bir bişkek sabahı cumartesi...

evvel zamanlarda giderken
ardımızdan su döken kardeşler
şimdi neredeler nerde kümbözdörü
bin yılın uğru yaban elleri
bugün dost onlara kardeş sevgili
yağın üstüme kar taneleri kefenleyin beni
yaşamak istemiyorum kardeş ellerinde
böyle sefil böyle yalnız böyle korkular içinde
bir vatansız gibi sünepe,serseri
bir bişkek sabahı cumartesi...

bu iklimde yasaklı zamanlardır yaşadığımız
yıldızlarını da göremediğimiz gecelerde
körebe oynuyoruz yaşamak diye evlerde
güvensizlik bir kurttur kemirir caneini
alıp götürür içimizde gizlenmiş bizi
söylüyoruz bildiğimiz bütün sıcak türkülerini
bir araya gelince dost üç beş kişi
gelsin diye eski güzel günler geri
bir bişkek sabahı cumartesi...

bişkek,10 ocak 2003

Adnan Şerifoğlu

Bir Gün lm

bir gün öleceğiz
akşamında ömrümüzün
günümüz inecek
gök denizlerinden gurup adalarına

bir gün öleceğiz
kim duyacak bizi
kime sesleneceğiz

-yoksul bir kulluğumuz var
zenginliklerden nasipsiz-

yoktur rahim dergahından öte menziliniz
nasıl nereye gideceğiz

ęok şükür...ęok şükür Rabbim
bir gün öleceğiz
gurbetten sılaya döneceğiz...

Adnan Şerifoğlu

Bir İyi Gün Duası

Rabbim
sabahın aydınlığını ver sen bize
ışığın sıcaklığını yay içimize
bedenimiz dirilsin şöyle bir
doğrulsun karanlığa yükünenler
katına gelsin cümle var edilenler
dillerde bereketin tadı şükürler

Rabbim
kahvaltımıza uğrasın melekler
ruhaniyetimizde yaşadığımız
sevinçler gün boyu sürsün
yaman bir şenlik olsun ikindiler
akşam da gelmesin kapımıza
kasvetten kisveli dilenciler

Rabbim
senindir geceyi üstümüze örtenler
senindir yıldızları yere indirenler
senindir geceye vesvese verenler
senindir zifirde bizi gözleyenler

Rabbim
sen koru bizi cümle şerlerden
uykular insin gözlerimize
günlük didişmeler bitsin
sarsın bizi sonsuz varlığınla
huzurdan uykular...huzurdan uykular...

Adnan Şerifoğlu

Bir Kez Ölü

bir kez ölü oldum ben
sarı mor donuk ve yapayalnız

bağlandı ayaklarım,yürüyemedim uzaklara
çenem bağlandı kırıldı dilin kemiği çaresiz
duyuradım sözlerimi kelimeler ortasında

canım,cananım çekip gitti güle oynaya
kaldım bir başıma derin korkularla gönülsüz
gül diktiler toprağıma ben gülemedim

bir kez ölü oldum ben
sarı,mor,donuk ve yapayalnız
bütün ölülerden farksız

Adnan Şerifoğlu

Bişkekli Çocuk

içimde öksüz bir çocuk var
her sabah aynadan bana bakar
bazen günlerce kalbimde ağlar
çocuğun gözlerinde sessiz ırmaklar

içimdeki çocuk kaf dağında yaşar
yoldaşı çok eskiden kalmış kuşlar
beraber yıldızlarda doğmuşlar
sessizce dünyaya uçmuşlar

içim neşeyle dolar ya bazen
dışımın güzelliğinden değil
eski arkadaşlarıyla buluşurlar
içimdeki çocuk ve kuşlar

Adnan Şerifoğlu

Bişkek'te Gurbet

imbiklerinden süzülürken
yabancı bir ülke akşamında anılarınız
yakıcı bir alev dolaşır damarlarınızda
ana sütü diliniz uzak bir rüzgar esintisidir
karanlık tez iner gün ışığı geç gelir

kanar derinlerinizde mecnun sevdası güller

anayurt bir adadır uzak denizlerde
yelkeniniz yoktur açıp gidesiniz
babanızın atı kıtay'da vurulmuştur gelemmez
kardeşleriniz kendi derdiyle sarhoş
anneniz uzak memlekete kız vermiş
yüksek tepelere ev kurmuştur inemez
umutlarınız küçüktür büyüyemez

anılarınız en korkunç karabasandır gecelerde

güneşli günleriniz kaldı sıcak düşlerde
bir güldünüz o çiçeği solmaz bahçelerde
artık her şey ötelerde çok ötelerde
bülbülleriniz uzak ikliminizin seherinde
şarkılar söyler en ince perdelerde
ataların ruhu tüter suzinak bestelerde

memleket eski baharlardan bir nisan yağmurudur içinizde

hey dostlar şu gurbet ne kötü keder
künyemize ne yaman işlemişler
sılaya da gitsek bizimle beraber

bişkek,8 ekim 2002

Adnan Şerifoğlu

Bişkek'te Hüzün

bir yaralı ceylan bakışıdır bişkek'te hüzün
varlığımızı on iki şiddetinde amansızca sarsar
küçük bir çocuk olur,bizi her daim Allah'a bağlar

karışır giderken en umulmaz duygular birbirine
hüzün bir deyme güzelliştir sevincin yerine
hiç eskimeden,kirlenmeden hiç durur üstümüzde

yaşanan som bir rüyadır ruhun derinliklerinde
semanın mavi bahçelerinden süzülüp gelen
kuru bir yaprak olur düşer sarı denizlere

aldırmayın siz kimsiniz, başkalarından size ne
yaktığınız geminin dumanı hala tüterken üstünde
yol alın siz de iç ülkenizin güzden ikliminde

eylül 2004-bişkek

Adnan Şerifoğlu

Bişkek'te Mevsimler

yaz, alır ağır yükünü düşüncelerin
tez döker terini obez günlerin

güz, bütün resimleri siler
kızıl altından akşamlar çizer

gelir birer birer unutulmuş hüzünler
bahçeler bir yâr için solup gider

kış, alıcı kuş gibi iner
gün ışığı hasadı çabuk biter

ağaçlar dertli yakup'a benzer
gözyaşını batını döker

gözlerden çekilirken fer
gözlere beyaz perdeler iner

kenan'dan bir haber gelir
mevsim ondan bahara döner

bişkek,20 ekim 2002

Adnan şerifoğlu

Bişkek'te Ölüm

solgun bir gül yaprağıdır bişkek'te ölüm
saklanır can suyunu yitirmiş çiçekler gibi
soyuzdan kalma eski kitap içlerinde

gezer büyükçe ve içi geçmiş bir köyün
bakımsızlıktan avazınca bağırان çaddelerinde
moskoftaki nazım hikmet yalnızlığı içinde

hayat her an sönmeye ayarlı bir ışıkkın bedende
ölüm uhrevi bir lekedir sessizce büyür içimizde
ve sessizce alıp saklar bizi derin,dipsiz dehlizine
kirlenmeyelim diye terkedilmiş çocuk yüzlerinde

10.09.2004

Adnan Şerifoğlu

Bişkek'te Ölüm Düşüncesi

sevdamız al bir ata bindi
gönlümüz ardı sıra gider oldu
göçüp konduğumuz yaylalar
kışlağa döner oldu
ipek esintili rüzgar
tenimizde ateş oldu

hey dostlar
ölüm bize yakın oldu

yaşamak her gün korku dolu
umut beklenen misafir oldu
ömrümüz bilmem ne zaman nasıl
kimler var kimler yokken yanımızda
kanmadan içilen bir yudum su oldu

hey dostlar
ölüm bir adım oldu

şu bişkek'in insan pazarında
canımız bizim bir serçecik kuş gibi
bir sıcak nefese susamış gibi
azrail aleyhisselam kabzında
birazcık hırıldamış gibi
yele binip gider oldu

hey dostlar
siz kalın bu gurbette
ölüm bizi alır oldu

bişkek,27 ekim 2002

Adnan Şerifoğlu

Bişkek'te Zaman

uyandırılmaktan hoşlanmayan bir sudur bişkek'te zaman, ağır ağır akar
gardroplardan kovulmuş eski bir kent soyludur,üstü başı naftalin kokar
mossovyet yaz-kış demeden güneşte sere serpe umarsız bir yılan gibi yatar
toktogul-sovyetskaya'da nüfustan düşülmüş,zulmet yorgunu,tinerici çocuklar

avazınca bağırır ingiliz kılıklı bir dilenci çon meçit'te gogolya'da
sesi küllenmiş bir ateşi yeniden ve usulca yakar dimağınızda
içinizden bir ses,ama kırgızca `caşaybız şükür gerek kудayga'
dolup taşar meçit cuma namazında caş müsülmanlarla

beyaz evi bekleyen cooker uzanmış yatar yaka bağır açık çimende
revalutsiya bir saatte olur yüz kişiyle, diğerleri işte, bir sokak ötede
çüyde gitar, saksafon sovyetskayada, akordeon sesleri akemmirde
azmış tenlerin vahşete uyan çağrısı yankılanır hemen güneş gözükse

akşam oldu mu çifter çifter kapanır ardı ardına soyuz artığı suratsız kapılar
gece kararmış ruhlar gibi sokaklarda bayram eder yedi bela alkaşlar
nerede kim ölür kim kalır,kim kimi boğazlar,kimin umurunda; yaşasın sağlar!
bişkek'te zaman budur, böyle yaşanır boğucu yazlar,böyle geçer dondurucu kışlar

2004-2005 bişkek

Adnan Şerifoğlu

Boş Bir Meydan Yüzün Ama Ben Onu Okuyorum Şimdi...

sanki alattoo meydanındayım
günlerden pazardır
sen daha küçücüksün gülayım
elimden tutmuşsun yürüyoruz
gülüyorsun öyle güzel
-sadece çocukların güldüğü-

uzakta ak kalpaklarıyla
alattooları kırgızın
hava güneşli ama soğuk
giyinmişiz, ikimiz de çok sıcak
bakıyoruz hayata umarsız
sen çocuksun, ben de öyle...
yaşıyoruz beş buçuk milyonun içinde
biz de mutluyuz
baba-kız şükrediyoruz halimize...

revalutsiya için henüz nevrüz olmamış
sene 2004 şubatlarından
yerlerde buz yerlerde kar
yüreğimizde bizi daima yakıp yıkan eriten kül eden
uzakların ateşi var

soruyoruz birbirimize
insan hep böyle mi yaşar
hep uzak bir yerlere
ve hep mi hasretler var
hep mi yürekler kan ağlar...

sonra susuyoruz
kafamızda daha çok soru var...

Adnan Şerifoğlu

Boşluk

yalnızdım uykusuzdum yorgundum dostsuzdum
bir gazel yaprağı gibi susuzdum
yalnızdım uykusuzdum yorgundum dostsuzdum

çaresiz atılmışım meydanlara
atılmışım çaresiz çakallara
ne geçmeyen zamana hükmüm geçerdi
ne gecelere kurda kuşa sözüm

yalnızdım uykusuzdum yorgundum dostsuzdum
bir gazel yaprağı gibi susuzdum
yalnızdım uykusuzdum yorgundum dostsuzdum

gece gün sokaklar benimdi
başiboş köpekler kediler benim
parklar kaldırımlar benimdi
bütün kimsesizlikler benim
kederler pişmanlıklar benim
tevekkül benimdi

yalnızdım uykusuzdum yorgundum dostsuzdum
bir gazel yaprağı gibi susuzdum
yalnızdım uykusuzdum yorgundum dostsuzdum

kapalıydı bütün kapılar yüzüme
uzak ışıkları da sönmüştü
gökyüzü lambalarının

solmuştu ümitlerim
yaşamanın uçlarında yorulmuştum
zamanın sırrına varırken
ulaştım ölümün coğrafyasına

kaç kez kapımı çalmıştı izinsiz ölümler
utanmışım sana kara yüzlerle gelmeye rabbim

yalnızdım uykusuzdum yorgundum dostsuzdum
bir gazel yaprağı gibi susuzdum
yalnızdım uykusuzdum yorgundum dostsuzdum

gönlüme karabasanlar çökmüştü günlerce
şahikalara çöken kara bulutlar gibi
merhametten kovulmuş gibi
kargışlanmış gibi
ölmeden gömülmüş gibi

yalnızdım uykusuzdum yorgundum dostsuzdum
bir gazel yaprağı gibi susuzdum
yalnızdım uykusuzdum yorgundum dostsuzdum

nelere alışmıştı yüreğim
nelerden geçmişim

hangi mevsimlerden kalmaydı kederlerim
eskimez kavi sert granitten.....
taşıdım onları zamansız mekansız
zavallı aciz gövdemde

günlerce ağladığım olmuştu en çılgıncasına
ağıt yakarcasına ardından anaların oğullarına kızlarına

yalnızdım uykusuzdum yorgundum dostsuzdum
bir gazel yaprağı gibi susuzdum
yalnızdım uykusuzdum yorgundum dostsuzdum

Adnan Şerifoğlu

Bölük pörçük duygular

I.

zamanla azalıyor acılar
biber acısı gibi gönül ağzında
kekre bir tat kalıyor geriye
geçmiş kara gecelerden esrik bir ışık giriyor içime

II.

en koyu karanlıktı bir zamanlar yokluğun
geçince mevsimlerin acımasız kışı
tomurcuklandı ve çiçek açtı bir anda
baharla yeni bir varlık yanıbaşında

III.

unutuldun,unutuldun kötülüklerin kucağında
orda kal hep,orda yaşa cehennem ortasında
uzak olsun herkesten herşeyden çok araf da sana
uğramasın yolların hiçbir zaman cennetin yanına

IV.

kin kaldı,kin kaldı gittiğin yolların ardından
götürseydin onu da sası varlığıyla
bir bir ayıklıyorum attığın tohumlarını gönlümün toprağından
yuğsun,paklasın onları da bahar, yağmurlarıyla

V.

yarınlara dair,mahşer ortasında buluşmaya bir umut kaldı,bir umut kaldı

Adnan Şerifoğlu

Can Sıkıntısı

yalnızsiniz kararsız ve yorgun
dünya yaşanılmaz olmuştur
sağırlara yol uzanır uykusuzluğunuzdan

dünya dayanılmaz olmuştur
yakamozlarını da duymazsınız ruhunuzun
size uzanan eller kırılmıştır

kurbağa sesleri deler geceyi
içiniz ıssız bir çöle dönmüştür
yıldız kervaniyken gökyüzü

yaşarsınız şaşarsınız ve aşarsınız geceyi
alır kaldırırsınız kaldırımda ölen serçeyi
gece karanlığında görürsünüz herşeyi

öfke çağırır öfkeyi sevgi seviyi
geçen saatleri düşünür hayıflanırsınız
mum yakarsınız gençliğinize

sevdikleriniz geçer aklınızdan
şimdiden geçmişten geleceğe
akarsınız...akarsınız...

Adnan Şerifoğlu

Çocukluğum

çocukluğum
yeniden bulunmuş ağulu sesim
titreyişim bir bozkır çiçeği gibi
zamansız esen rüzgarında geçmişin

çocukluğum
yabanıl çardaklara uzanıp ümitli
hoyratlıkların sıcaklığında yeryüzü cenneti

çocukluğum
sonbahar düşlerine yaslayıp da gönlümü
yağmurlar sonrasına çizdiğim ebemkuşağı

Adnan Şerifoğlu

Çocuksun kendine

hâlâ koşuyorsun
o gönlün serâzâd kırlarında
kimseciklerden uzaklarda
çocuksun

zamana verdiler seni
avutsun büyütsün yürütsün
eskitsin diye kocaman
çocuksun

ata oldun adam oldun
yurdun yok hâlâ
bir de yerin insanlar arasında
çocuksun

güldün ağladın bir başına
mahşer meydan ortasında
teselli bakışı bile yok sana garip
çocuksun

dostların düşmanların oldu
ömür doldu ömür boşaldı
heybende üç beş öteberi azık
çocuksun

yollardasın baş bağır açık
ayaklar yalın gönül mangalda köz
yarın olur mu senin için bilmem
çocuksun

Adnan Şerifoğlu

Dostlar

dostlarım benim
gecelerdeki uzak yıldızlarım
zemheride yolda kalmışlarım

dostlarım benim
en aziz yalnızlarım
gün ortasında ışığı aramışlarım

dostlarım benim
talihsiz yorgun
menziline varamamış kuşlarım

dostlarım benim
ben ölürken dünyada kalmışlarım
dostlarım...dostlarım....

Adnan Şerifoğlu

Dön

ant ver kendine
sessizce yaşa bundan böyle
hangi sular yıkmaya gelse de
dayan,dayan dur kendi bendine
bırak seni sevmesin tapanlar kendi kendine
sen bırak onları da kendine

dön dur pervanelerle
sürekli ışığın parıltısına
yeryüzünün yurtsuz çingenesi
dön her şey olan her şeyin sahibine
sen de dön alemlerle alemler içinde

bir gün kim bilir belki
sen de olursun her şey gibi
o sonsuz dönüşün içinde
bir nebze, bir az, bir zerre...

Adnan Şerifoğlu

Düşler

düşlerime bir şiir kuşunun
kanadı düşüyor
eğilip almaya yelteniyorum
derin ormanlar içinde
bir ceylan kayboluyor

düşlerime ak/sarı bir yaprak düşüyor
depreniyorum iyice görmeye
bir rüzgar bir deli boran
kalıyor geriye

düşlerime garip bir yağmurun
yeşili düşüyor
uzatıyorum avuçlarımı
yeniden bahar oluyor

düşlerime yar düşüyor
koşuyorum peşisıra
bulduğum sevda oluyor

Adnan Şerifoğlu

Düştüm

geceye düştüm
gönlümle başımla
bir ünlemsiz heceye düştüm

fırat'ı gördüm bir kez
varımla diken diken
yaman ürpertiye düştüm

yağmur oldum umutlardan
çorak ruhlardaki
derin dehlizlere düştüm

bir sunanın peşinden kanatlanıp
takatim kesilince ansızın
derin göllere düştüm

“yar” diye sevdim
güzellerden birini
çirkefin dillerine düştüm

nice hoyratlık ettim
hercai kesildim ömrümce
yine Rahman divanına düştüm

Adnan Şerifoğlu

Elhamra'ya İthaf

-Yahya Kemal'i Hatırlayarak-

I.
Bir rüya içinde
Gençliğimin geçindeyim
Eski bir selamın içinde
Zümrüt bahçelerdeyim

Endülüs'teyim

II.
Burada zaman tiril tirildir
İncecik yüzlüdür
Selvi akışlı mermer bakışlıdır
Rüzgardan Arap atlarıyla
Vedalaşıp giderken
Gıratadan Elhamra'ya
Bir ah bakışlıdır

III.

Her şey biter de elbet, yiter de
Güzellikler de küsüp gider
Kaybolur kahırla çirkinlikler de
Bir sır kalır, sadece, geriye
Hiç susmaz onun sesi
Kerre kerre çoğalır da çoğalır
Bu masaldan şehrin
Cennet duvarlarındaki bezemelerde
"La galibe illallah" hakikati içinde...

IV.
Bir rüya içindeyim...
Endülüs'teyim...
Flamenkoda hüzünler içindeyim...

Adnan Şerifoğlu

Evlerimiz

evlerimiz vardı
sıra sıra üst üste
güler yüzlü tertemiz
güneşe bakardı

evlerimiz vardı
içlerinde eşsiz bir huzurla
yaşanan hayat her dem
yeşil gözlerin gibi bahardı

evlerimiz vardı
en yakınlarımız komşulardı
ölürken gözlerimizi kaparlar
çenemizi bağlarlardı

evlerimiz vardı
gün batınca dışarıda
içlerinde yeni güneşler doğardı
ana-baba-çocuklarla
yeni alemlere doğru
gecenin içinde
yeni bir dünya vardı

evlerimiz vardı...

Adnan Şerifoğlu

Ey Gece

ey gece
sen benim en
güzel sevgilim
hep senin içinde
kendimi bulurum ben

ey gece
sen benim en
güzel vaktim
seslendiğim her ne varsa
duyar beni senin içinde
en uzak yıldızlar bile

ey gece
güzeller güzeli en
her şey her şey
senin içinde her şey
her şeysin her şeysin
benim içimde sen

ey gece
dingin ece en
al beni gizle
bütün güneşlerin
yorucu gerçeğinden
ay ışığının sihrinde

Adnan Şerifoğlu

Ferruh Şen İçin

ferruhum ahretliğim
ne güzel glerdin umarsız
en erkek en yusuf gülüőü

alperenler gibi yrrdn
ardında görünmez serdengetiler

ferruhum sezerdim derin hüznünü
diyemezdin engelleyemezdin

nasıl da çekip gittin bir anda
sanki dağlar devrildi
sular yer deđiőtirdi içimde
bir yerde faylar kırıldı

sen gittin
bursada nilüferler kst
soldu bütün yeőtiller
göze döndü mevsimler

neden sonra anlıyorum seni şimdi
ağırmayagrsn bir kez ölüm kimseyi
kim ve nasıl karőtı koyar ona ki
madem böyle çizilmiş
kaderin o sır çizgisi

ferruhum ahretliğim
kendine kıymıőt gençliğim

ferruhum esmerliğin en güzeli
nasıl gittin böyle bir baőtına
bırakıp da beni
bu tanımsız kederler yerinde

Adnan şerifoğlu

Gece

gece sarıp sarmalıyor beni kuzguni yorganıyla
anamın elleri gibi elleri var karanlıkların üşütmüyor
artık seviyorum seni vakitlerin damıtılmış bereketi
artık seviyorum seni teheccütler güzeli benzersiz sevgili

yeni bir kimlik midir yabanlıklarına anamın gizlediği
zaman yağmacılarının sökmek için amansızca didiklediği
nelerimi gizledim şimdiye kadar içine kırk ambarım benim
yazık güneşler soldurdu derin denizlerimin o siyah incisini

ser üstümüze o güzel serin örtünü ey güzellikler iklimi
unutalım bir an olsun şu alem içindeki kimsesizliğimizi

Adnan Şerifoğlu

Gidenler İçin

siz gidersiniz bir gün
biz geride yalnız
boynu bükük bir başına
kalakalırız yaşadıklarımızla

siz gidersiniz bir gün
bilinmez nasıl gidersiniz
yüreklere yara yara
yürük sular gibi hayata

bir gün siz giderseniz
geride neler kalır
götürdüklerinizden başka

Adnan Şerifoğlu

Gittin

yokuşlarımda yoktun ...
nefretlerdim sana ben
anılarımda...

bir deniz, göl, dağ
kocaman gurbette paylaşılan
karanfil gülüşlü iftar...

gittin... kokular kaldı
çekinik yakınlaşmalar
incecik sızılar...

Adnan Şerifoğlu

Gizli Peyzaj

güller kurutulmuş durur öylece
bakışrlar eski ve dargın
defterlerimin içinde

zamanla bir el uzanır
ince bilekli yedi beyza
sayfalarını çevirir
birden duyar kokuyu
iki damla düşer sayfaya
sanki dünyanın bütün suları
içimden akmaya başlar

Adnan Şerifoğlu

Gömütlük/Zaman/Acı

bir gömütlüğüm ben
gömüyorum içime kendimi

zamanın kendisiyim ben
benim içine gizlenen de
geldiği yere dönmeden

acıyım ben
her sevinçte biraz daha
kanayan bir yaranın içinde

Adnan Şerifoğlu

Gözlerinden Başlamak Yaşamaya

bir denize düşüyorum gözlerinde
ne panik var ne korku
huzura giriyorum gözlerinde

gözlerinden konuşuyorsun benimle
ne ses var ne nefes
ama sıcacık her şey
toprağın buğusu tütüyor sanki
sabah güneş vurmuş da üstüne...

yalnızlığım, kanat çırpıp gidiyor gözlerinde
çoğul şarkılar duyuyorum korolardan

gözlerin... gözlerin... ne dipsiz sular
ne dipsiz uçurumlar
varlığımı unutuyorum...

gözlerin yönlerimi aydınlatan mavi ışık
gözlerin... bunca yanlışlıklar ortasında
gözlerin... gözlerinle varıyorum doğrulara...

gözlerin... gözlerinle var oluyorum bir daha...

Adnan Şerifoğlu

Gülay Sıla'ma

seni özlediğim gecelerde
tatlı gülüşlerin gelir gözlerime
hiç bitmeyen şirinliklerin
gider mi hiç fikrimden öte

seni özlediğim gecelerde
ateş yalıdır özlemin
yanar biteviye içimde
aydınlanır gecelerin zulmeti düşüncelerimde

seninle geçen günlerimden
kalkar gelir ümitlerim de
boğulurlar bir bir
gurbetinin hüzün denizlerinde
seni özlediğim gecelerde

şimdi baban susmuş bir gecenin içinde
gözleri senin fotoğrafındaki gözlerinde
eğliyor gönlünün acısını dualar içinde
kim bilir melekler gelir de
melaline son verirler belki diye
dinliyor geceyi yıldızları gözlüyor
kulağı kanat seslerinde...

Adnan Şerifoğlu

Gülhan İçin

I.
ruhum bir acının seyrinde duracak yer arar
benzersiz bir yalnızlığı yar diye sineye sarar
her dem gönül ufkuna bakar da
kararsız ve yorgun terkedilmiş aşkı arar

II.
akşam suları çöker omuzlarıma ağır ve karanlık
taşıyamam eğilir bedenim alçak vakitler önünde
gökler siyah ufka yenik düşer hayaller karışır geceye
umutlarım tükenir solar tüm renklerim küskün bir yar önünde

III.
gece sağnak bir yağmur olur boşanır üstüme amansızca
baştan ayağa sel alır fukara sümüğü yalnızlığımı
kimseler söküp atamaz ruhumdan ölümün kenesini
ayak bastığı yerde tutunup kalmıştır umarsızca

IIII.
kim yaktı şu uzak göklerin kandilini büyük ve rahat
ışığı cennetten gelir gibi düşmüş önümüze
sakin bir aydınlık ki güven verir bize
kovar,yolumuza tuzak olan zalimliğin ifritlerini

Adnan Şerifoğlu

Gün

Dört yana savruluyor seher
Meleklerin güçlü kanatlarında
Güneş parıltılarıyla yıkanırken
Sesleri hiç dinmiyor kuşların

Bir uğultu geliyor uzaklardan
Yaklaşıp sarıyor sonra dört bir yanı
Ömür başlıyor yeni bir sabaha
İş makinelerinin mağrur homurtularıyla

Karşı bahçede sarmaşık gülleri
Çam ağacına sarılmış öpüşüyorlar
Onları seyre dalmış hanımelleri
Bakışıyorlar öfkeli bir gıptayla
Balkondaki hüsnüyusuf çiçekleri

Komşunun tembel ahraz köpekleri
Uyukluyorlar tek gözlerini kapatmadan
Tüylerinde güneşin ilk sarışın ışıkları
Dans ediyorlar sessiz bir sevinçle
Bana kadar geliyor yüreklerinin sesi

Ben neyim bu seherin içinde
Kulaklarımda uğuldayan ne
İçimdeki korkuları silen
Sarhoş eden beni kim ki
Şu ölünesi zaman içinde

Yoksa gördüğüm her şey
Yalnızlığı bir ömür bellemiş
Uyumsuz,bir serseri eserikliği mi

Adnan Şerifoğlu

Güzel Sabah

güzel sabah
ne söylersin sen bana
bu bülbül şu doğan güneş
hangi haberi muştuluyorlar şimdi

nerden çıkıp gelmiştir
yüzünü görmediğim kızım
kaybettiğim sevgilim 'r'
uzak penceresinden el ediyor
sisli bir rüya içinde

güzel sabah
sen misin gerçek
ben mi düşün içinde

çağırıyorum yitirdiklerimi, belki gelirler,
dimağımdaki hatıralar yerine
süzülürler bir bir
kasvetli odamın penceresinden
ışıklar,gölgeler,sesler içinden

güzel sabah
bir çiy tanesi olmak isterdim hep
bahçendeki gülün alevi üstünde
izliyesin diye beni keyifle

Adnan Şerifoğlu

Hayat Şimdi

ne adi her şey etrafımda
zor sandıklarım iğrenç kolay
ulaşılmaz elimi uzatmamı bekliyor
susuyorum...susuyorum...susuyor...

yaşamak ne kolay
yok sayarak her şeyi
bütün fiiller günah
duruyorum...duruyorum...duruyor...

sevgiler sakız dillerde
kaf dağlarının ardında
yaşar masallar içinde
gülüyorum...gülüyorum...gülüyor...

Adnan Şerifoğlu

Hüzünler -I

Gittin ...
Kedi yumuşaklığında hüzünler
Kaldı sensiz geriye.

Şefkat, ellerinde taşınır semavi bulutlardan;
Gönlüme düşer sonra sıcacık.
Yumuşacık bir yağmur gözlerimde.

Sözlerin, aydınlatır efkarımın zifir karanlıklarını
Sözlerin, kırar geçer tüm kervanlarımı
Sözlerin, alır aklımı kararımı

Gittin şen şatır...
Hüznün haramileri
Yağmasındadır gönlümün.

Adnan Şerifoğlu

İşimiz

kuşanmışız hüzün hırkasını
rüzgar atlarıyla doludizgin
var olmuş ve olacak olan
bütün aşkları
çok sesli kılmak için

Adnan şerifoğlu

Kara G z

karanlığa bakarken seni düşünürüm
zifir karası saçların gözlerimde

gözlerin fırtınasında denizlerin
fenerdir sana gelen gemilerime

koca şehirler içinde küçücük bir hücredir bence
seninle buluşmalarımızın cennete döndüğü yerler

o sarı sabırların açtığı bahçede tez canlılığı yüreğinin
bir krizdir ansızın çıkagelir bulur beni her istediğinde

ve bir adımken kavuşmalarımız bildik iklimlerde
vurur geçer ansızın amansız kara bir söz seni / beni ara yerde

Adnan Şerifoğlu

Kara Sevda

yandı can ateşim damarımda kan yandı
nice gördüm seni benzim gül açtı yar
gönlüm yurduna kıyıcı cellatlar dadandı
kana boyandı yürük sular yandı yar kana boyandı
yar yandı kana boyandı yandı kan yandı yar

itrına uğramaz oldum o bakir bahçelerin
dilimde sevdaya dair bütün güzel türkülerin
sonu beni hüzne ve sana bağladı yar
sonra kayboldu ufkuna giden bütün yollar
söyle bana sevgiler hala nerde ve nasıl yaşar yar

koşar adım ağaçların solmadığı bulvarlardan geçtim
nisanda açan rahmet kokulu bulutlarla
yorgun yağmurlara uğradı yollarım
sevdanın eski yapı pazarlarda
sümbül olup satıldığını gördüm yar

yar söyle bana senden gayrı sevda mı var

Adnan Şerifoğlu

Kara şiirler 1

kaleden iniş mi olur ham demir gümüş mü olur
benim sana gelişlerim hep bir aşka bitiş m'olur
verdiğin ikrarların ötesi başka bir aleme geçiş m'olur
nanay nanay zalim nanay

ciğerim yanar varım yanar dünyam yanar sana ün olur
senin dağlarına da kar yağar elbet ömrün kara kış olur
bize ettiklerin ömrümüze alkış sana yaman kargış olur
nanay nanay kibar nanay

Adnan Şerifoğlu

Kediler

uyku mimarları yalnızlığın
kurarlar düşsel bir yapı
eşsiz ve görkem zengini mırıltılarla

çok eskidir dostlukları çocuklarla
gider gelirken zaman aralıklarından
başka uygarlıklara

gece yarıları sokaklarda
çocuklardır onlar gerçekte
korkup korkup geceden
sızlanırlar yakıcı seslerle

belki çıkar da biri
ninni söyler onlara diye
kış aylarında sabaha karşıları

Adnan Şerifoğlu

Kırk Yaş

kırk gül büyüttüm şu ömür bağında
yaralandım kırk harından ellerim kan ter içinde
göz gördüğünce dil döndüğünce gönül yüceliğince
yalnız serseri garipçe bir başıma kendince kırk bahar içinde

Adnan Şerifoğlu

Kış

dostlarım,hallaç pamuğu
zamanın hoyrat ellerinde
kaybolmuş,günlerim de
gecelerim de

günahı görmüş gözlerim,
sevabın kapılarını çalmışım.
düşler olmuşum, cenneti de
cehennemi de

küsüp, gitmiş baharım
yeşil zengini bahçelere
istemiyorum artık,şimdiyi de
geleceği de

Adnan Şerifoğlu

Kış Ülkesi

dostlarım atılmış pamuklar
uçuşur hallacın ellerinde
günler/im darmadağın paramparça

günaha bakmış gözlerim
umutlarım boyun bükmüş
“abdal” olmuş düşlerim

“kaçkın” yağmur dışarda kalmış
bir gece ansızın kapılar kapanmış
girememiş huzursuz iç ülkeme

işte bu yüzden
dışında biri ağlar sicim gibi
japon ressamılarca çizilmiş gibi

canım yaz
dingin bir uykuya dalmış
kirli sarı örtülere bürünmüş de öylece

ah nerdeyiz biz şimdi
dostlarımız nerde

Adnan Şerifoğlu

Kim

kim gelir süpürür
karanlığı içimden
günüşiğı süpürgelerle

kim alıp götürür
içimdeki dağların kasvetini
dönüşsüz diyarlara

kim bir haber getirir
gece saçlı züleyha'dan
su serper gibi gönlüme

kim bilir şimdiki yalnızlığımın
bir celladinkine benzediğini
içimdeki sesi öldürdüğümünden beri

Adnan Şerifoğlu

Kimsenin Ben'i

ağlasam kim duyar beni
kim dokunur yüreğimin en ince teline
kim siler yumuşacık bir şefkatle
dil yaremin kanını çoğul ve derin

içimde sürekli bir ürperti var
sanırım ufkumda kıyamet kopacak
beklediğim gün doğmayacak
karanlık karanlığı kovalayacak

bilirim benim için hiç yaşam / ak olmayacak

Adnan Şerifoğlu

Kimsesiz kalmak

ağlasak kim duyar bizi
bu geceler içinde kapkaranlık.
uykuda herkes yaşamak yorgunu,
duyarsız, duygusuz, gönül bozgunu,
annemiz bile kayıtsızken yalnızlığımıza...

yaşamak ... bu çalkantısı bitimsiz deniz
alır da içine bizi bir safra gibi atmayı düşünmez mi hiç.
böyle biteviye anlamsız ortanca gülüşlerimiz
kime ve niye sevgiyi söylerken bile saldırgan hırpani.
gel sen gör ki içimizi, en keskin kirmani kılıçlarla doğramadan
düşlerimizin en orta yerine bir çeşni zenginliğiyle...

çocukluğumuz... o canım yurtsuzluğumuz çekip gitmiş
o küskün, o kösnül türküler çağrışimli arap atımızın terkinde.
güzellik, bir varlıkken yandık biz... diley diley ley...
kimsele diyemedik, her dem güle velvele düşerken
ağlamaklı kimsesizliğimiziz sarma bir cigara gibi tüttürdüğümüzü...

mübarek geceler hürmetine yaşamayı aziz bilenler,
nasıl bir dünyadır bize bıraktığınız şimdi uzak halvetinizden...

ölürsek mi biter bu garip kimsesizliğimiz...

Adnan Şerifoğlu

Leyal

asyalı uzun soluğum
cennet atlarımın en kısrağı
okşayamazdım yelelerini
rüzgarda taranırken onlar

ellerim en titreşimli bir sevda vakti gibiydi
hafakanlar basardı seni andıkça gönlüm dilim
sanırdım yaşamak senin olmakmış
yaşamakmış sanırdım
en kırılğan dal uçlarında son gençliğimin

leyalimdin benim
hem ki dünkü halimdin benim
-geç anladım seni sevmenin
dipsiz bir kuyuya taş atmak olduğunu-

leyalim ey benim çaresiz halim
seni nasıl da sevdim
leyalim,Allah'tan başka
kime arz edeyim halim

Adnan Şerifoğlu

loreen şiirleri - I

bir sevdaya düşürdük gönlümüzü
sonra yele verdik
savruldu orda burda
yağmurlarda yıkandı
gümüş aydınlıklara ulaştı
kurutuldu güneşlerde
renkli fırtınalarla bahara erişti
yaz ikindilerinde şadırvanlarda dinlendirdik
arındı en son tortularından
günde beş kez imbikten geçirdik
şehadet öncesinde ölümsüz oldu
adn şerbeti içirdik
bir kitaba devşirdik
ipeksi yumuşaklıkta bir sayfayı çevirdik
loreen'i gördük sonra
bir düş gibi güzel ve benzersiz loreen'i gördük

işte böyle başladı
yüreği hüznüne döndüren öykünün şiirleri

Adnan Şerifoğlu

loreen şiirleri - II

gözlerin hangi denizdir
ay da vurmuş sulara
yakamozlar oynasır ruhumda
ya da bir ikindi güneşinin
gaip gümüşsü yankıları mı bunlar
sana sordum da loreena demedin ki bana
bir rüyadır bunlar da
rüyalarına almadın beni
yahut sen de gelmedin rüyalarım
dinleseydik oysa başbaşa simsiyah bir karanlıkta
soluklanan suskun geceyi
sevişseydik göklerle,yıldızlarla uzaktan uzağa
sonra beni sebepsiz atsan da
krallığının en dipsiz zindanına
müebbeden yargısız infazlarla
yine de kızamazdım sana
kapı kapı dolaşsam da
şu büyük yeryüzü ormanında
rastladığım hep sen olurdun her yaratılmışta
bitkide havada her soluk alışta
ve her aynada senin hayalin
görünür her suda her dalgada loreena
her parkta her bulvarda
içtiğim çay ışıltısında
bir kadının ince bileklerinde
zarif parmaklarında sedef tırnaklarında
ceylan gibi sekişinde göz süzüşünde leyla gibi
mazlumlara özgü bakışında şehrazat'ın
gözümün gönlümün ışığında
şehrmin sokaklarında
her anda dilediğim zamanda
gördüğüm duyduğum kokladığım
umudum gökyüzünde bulutum kadını sen olurdun
loreen...loreen...loreena...

Adnan Şerifoğlu

loreen şiirleri - III

yüzün yarınlar tuttuğumuz hüznün
doğru esmerliğine karışan güzün
aynasında bir ay parçası yüzün
gözlerin hayatın yeni bir yorumu
-ki neresindeyim ben onların-
gözlerin yarınlarıma sunulan bir barış
uzayın kara delikleri gözlerin
garip pırıltılarla her an patlamaya hazır
sırların barınağı gözlerin

-her bakışında gönlünün en dipsiz kıyısına atılan ben miyim
içinin her deprenişinde fırtınalar kopan
belirtisiz karalara hapsolan bir deniz gibi bıkkın yaşamaktan
ben miyim yine de hâlâ sensiz...kimsesiz...-

Adnan Şerifoğlu

loreen şiirleri - IV

gün olur döner devran
gelirler seni bana sorarlar
dününü bugününü şimdini sorarlar
ne desem onlara bilmem
hüzzam uşşak buselik zamanlardan başka

seni bana sorarlar loreena
fecd öncesi rüyalarımın en orta yerine gelip
bölüp parçalayıp kanatıp rüyalarımı
seni bana sorarlar da söyleyemem yine de
içimden geçen gözlerimden okunan sevdamı

korkarım bir gün seni benden alırlar
korkarım bir kuzgunî şefkat vakti
sen gelirsın yanıma
bir sevdanın bitişı gibi gelirsın
dallar boyun eğer yağmurlar diner
sarıır kavrulur kurur yapraklar
rüzgar esmez olur güneş yakar her yanı
ben mecnun olurum
ben yanan bir alev olurum
sonra bir köze dönerim..sönerim..sönerim..
ben küle dönerim...küle dönerim...dönerim...
tennure giyen dervişe dönerim
bütün yönleri bırakıp sana dönerim....

seni sormasınlar bana söyle onlara loreena..
loreen...loreen...loreena.....

Adnan Şerifoğlu

loreen şiirleri - V

su seslerinden bilirim senin gelişini
kuş seslerinden tedirgin
bulutlar aralanır hafiften
esmeye başlar en nazlısı rüzgârların
terkedilmiş uzak bahçelerin kokusu gelir
sen gelirsın

benzersiz bir gülümseme ta gözlerinin içinde
pırıltısı bütün renklerin yüzünde
sen gelirsın

en güzel serabı gençliğimin
derin vadilerin benzersiz sükûtu
bengisu şırıltısı sesin
çoğul ve derin
sen gelirsın

eşsiz ritmiyle içindeki melodinin
bahara çalan yağmurlu bir sabah
kafdağından aşırılmış ela gözlü bir huzurla
sen gelirsın

geniş ovalara salınmış bir deli ceren gelir
olanca hızıyla özgür sınırsız
ve meleklerin en güzelini görmüş gibi gelirsın.

loreena sen gelirken
bûselik şarkılar başlar içimde...

Adnan Şerifoğlu

Mona Lisa 1

Çin padişahının kızı görünmez bana aynalarda
Varsa yoksa siz ey Mona Lisa
Eleğimsağma bakışlarında yağmur sonları
Ardında yeşil vadilere inen derin uçurumlar

-Gözlerindeki saf masumiyeti nasıl da
Nasıl da yakalamış Leonardo da Vinci
Ben ki hangi dilenci kapınızda
Siz hangi istiridyenin incisi-

Yüzünüzde tarifsiz bir aydınlık
Ki sönük kalır en aydınlatılmış
Galerilerin neonları
Bir yanda hüznün
İnce tebessüm diğer yanda
Kol kola zaferle yenilgi
Dostla düşman yan yana
Bir akşam alacasında
Duyulmamış şarkılarla gelen
Yalnız sizdiniz
Siz ey Mona Lisa!

Adnan Şerifoğlu

Nefer Titi

gün gitti sıkıcı şarkısıyla
nağmeler bıraktı gönlümüze unutmalık
kararan gölgelerle indi kanatlı atları akşamın
gece bir adımlık ötede sınırd durmuş beklemekte
zamanın perdesini çekmek için akşamın üstüne
kapkara elleri var korkunç kör etmeye her yanı

sesler...sesler...onlar da gidiyorlar bir yerlere
seyirtiyorlar gündüzlülerin peşinden öteye beriye
ağır çekim filmler zamanıdır şimdi yerde gökte
görünür oldu çok uzak gök tarlasında beyaz krizanterler
gecenin sultanı sükun ediyor yavaş yavaş bulutlar arasından
görünüp kayboluyor lütuflar bağışlayarak karanlıklar halkına
aydınlanıyor dünyamız tül ardı aydınlığıyla artık rahatız

her şey tamamdır amadeyiz emrine gel artık ister çin"den
istersen daha beriden gizemli çöllerin ehramları içinden
ölmeden son kez güzelliği görsün gözümüz
söylesin lal olmuş dilimiz
senin gelişine en güzel şiirini

sen geldin her şey yitti
sen geldin çirkinler gizlendi
sen geldin: Nefer Titi

Adnan Şerifoğlu

ve

Nisyansız

gün vişne çürüğü bir yalnızlıkla çekildi kendine.
gözlerime vahşetten yaban karanlıklar indi.
meçhul derin bir mağaraydı varlığım,bilindi.
yaban atların toynaklarıyla çiğnendi
çıkamam artık insan içlerine.

aynalara bakamam, ne derim yüzüme?
ne söylerim hala senin olan gözlerime
yüreğimi nasıl sustururum,o, ağıtlarda yanar
amansız ateşler yerine

ey sevgililer tüveyci
ey gülleri açtıran sebepler başı
içimize baharların umudunu serpiştiren
gidişinden güz yaratılan sevgili

dön de bahar olsun yeniden

Adnan Şerifoğlu

Ölüm

Ölüm nemdir benim
Yoklar durur zamansız
Nerdendir ülfetimiz
Bu senli benli halimiz
Ne zaman kuruldu bilinmez
Dünyalık hiç bir dost
Beni ölüm kadar sevmez

Adnan Şerifoğlu

R'uhun kurtuluş ülkesini araması

I.

ruhum hangi yer paklar seni
hangi sevgililer yurdu
kucak açar sana
bu sığınmacılar akşamında

nerde kaldı güzel güneşlerin çocukluğu
baharların kapımızı aşındırdığı anlar
yüzyıllar gibi uzakta
ulaşılmaz şimdi
yeşil kırların o cânım şarkıcıları
seni söylerdi bana ey ruhum

hep orda unutulmuş beyaz zambakların vahşi kokusu

II.

deniz çağrışimli rüzgarların sesi karıştıkça
bizden evvelki ruhların seslerine
seni yeniden bulmak umuduyla
zorlardım bütün sınır kapılarını ey ruhum

bütün eldeğmedik gölleri gezerdim
sen hangi kıyısındaydın o göl aynanın
neresinde açardın narkisoslu suların
ey ruhum

kaç artık kaç çevreden
kaç kurtul bütün alçaklıklardan
kurtul ve bul bulabilirsen
hangi yerde ve nasıl
o canım ülkeyi
ey ruhum

Adnan Şerifoğlu

Sabah izlenimleri I

sisli hep sabahlar
ve keder her yanda ağlar
ama serde yaşamak var

gün uyanmaya çalışıyor
uzun bir gecenin karabasanlı uykusundan

hey zaman, kim tutar seni
hadi yer aç ışığa
konsun varlığımızın karanlık dallarına
şakımaya başlasın yarasaların korkularına
ve sürsün hükmünü amansızca
karanlık ve kasvet halkına...

yer aç zaman, şöyle gen olsun
ilkyazın emsalsiz bereketli ovalarına salınsın
içimizde suskun pısmış duran huzur uyansın
genliğimden haber gelsin,sevgilimden bir ıtır

yer aç ey zaman, beni kahreden öfkem durulsun
ilk ve son kez yer altına sığınan arı duru bir su olsun
kuş tüyünden bir el dokunsun ve dolsun kalan ömrüme
güvercinler muhabbetinden ve yağmur sesinden uzun bir sükûn...

Adnan Şerifoğlu

Sabah izlenimleri II

sabahın güzel ışığı
soba başında uysal
bir kedi mırıltısında

duygularım zamanla yarışıyor
dingin her şey öfkelerim dışında

kirli abur cubur sesler
çok uzaklara gitmiş
güneş örtüler altında
insanlar da yok
evler nötron yalnızlığında

ben bir penceredeyim
kendime rastlamak umuduyla
bakıyorum karşı yamaca...

Adnan Şerifoğlu

Sabah izlenimleri III

sabah kar...

kökü kazındı renklerin
sadece ölüm var

yukardaki hallacın
attırdığı itaatkar pamuklar
biteviye havada uçuşurlar

kaybolmuş kuşlar
ağaçlar kıyamda susmuşlar
görünmez melekler ordusu
dillerinde sagularla
hayatı meçhule taşırlar

- ölüm ey ölüm
bize caka yapma
senden kim korkar
senin de öldürüleceğin
yaman bir vakit var -

sabah kar...

annemin dilinden
yalnızlığımı paylaşan
rengareng dualar göğsü ağar...

Adnan Şerifoğlu

Sabah İzlenimleri IV

sabahın ışıkları
tutunup cama
oradan kalbime iniyor

kirli sis cinleri
aladağın eteklerinde
horon tepiyorlar yine

ağaçlar çıplak...
zaman asılmış omuzlarına
dilsiz uşaklar gibi

baş kaldırmış selvi
olup biteni izliyor
güneş yükselirken iyice

kargalar geçiyor
çığlık çığlığa
nasiplerini bulmaya

ben seni bırakmışım
biraz önce
dışında bir yere

burnumda kahve kokusu
komşunun mutfak penceresi açık yine...

Adnan Şerifoğlu

Sabah Olurken SenYoktun

sabah oluyordu ve sen yoktun
mavi bir pus ortasıındaydım sen yoktun
güneş yeni çiziyordu sabahın manzarasını
suskundu her şey saçlarının karanlığı hariç

evlerin çatılarıyla konuşmayı denedim
ev içleri düpedüz ölü gibi uyurken
ulu ağaçları vardı evlerin korumaları
bana şüpheyile baktılar fısıldaşırken aralarında

bir ceviz ağacıyla konuştum
saba rüzgarının artık esmediğinden söz etti
tüm ışıkları sönerken gecenin sen yoktun

Adnan Şerifoğlu

Sayıklamalar

a.
sefahatleri kösnüllüklerle
sultanlar edasıyla bahşeden zamane şair
bu ıtır, bu bursa ipeği ten
geçmiş zamanlar içinden gelen
sarışın mı esmer miydi gecen

b.
bahar gelmiş hanımellerine
ben senden habersiz gezerken
gönlümün kalender çiçeklerinde
masallar devşiren çocuklarcasına
kıyından geçip gittim kimsesiz
sen kara bir su gibiydin
içinde kuduran öfkelerden

c.
nerdeyim şimdi
kiminle bu dans sisler içinde
ağulanmış bedenim o günlerden

d.
yüreğimi kaçırmışlar buradan
şimdi kimin mahpesi içinde kanat çırpır
onsuz ne yapar benim içimdeki benden özge can

e.
hayat bir varmış yokmuş masalı
dünya bize bahşedilmiş yokluk
yaşıyor teşne çocuklar
yeni oyuncaklar içinde

f.
çiçekler nasıl uyur
neden uyanırlar sabahları
bütün kediler köpekler
hangi yere giderler
bu kimsesizlikler içinden

g.
ya sen sevgilerin kardan sunağı
hâlâ orda mısın o inat yaşamalar içinde
güdük arkadaşlıklar garip küskünlüklere adaklı
yüreğinde kibirler susturmuş sevgileri
ben yabandan bir güle reyhan ekerken
sen can suyu verdin mi toprağındaki cılız köklerime
hiç kimseler, hiç bir nesneler sezmeden

h.
ben ölüme durur gibi yeni bir şiir yazmaya durmuşum
sabahlarla beraber,kuşlarla beraber,ilk seslerle beraber
sen cürmümeşut yaptığın aşkı taşlamaya giderken

Adnan Şerifoğlu

Sen

sen
benim kara saçlı zalimim
esin perim benim
gelirsin ayak sesine ayarlarım kalbimi
sen benim vazgeçilmez ritmim

suskuuuluğun bile güzel farklı
sustukça da söylersin bana
en gizemli bir dille
aşk sözlerinin en seçkinini
sen benim kara gözlü zalimim

Adnan Şerifoğlu

Sen / Ben

Sen hangi hüznün deli dalgası
Ben hangi denizsiz dengesiz kıyı

İmkansız sokaklar ortasında kalmışım
Mecalsizim zincirden karanlıklara

Seni söylese de şarkıların bir ucu bahara
Diğeri katrandan daha kara kış hâlâ...

Ağla, çırpın, yan, yakıl Hakk'a
Bir tek onunla çıkarsın o altından sabaha...

Adnan Şerifoğlu

Sen Bana

sen yar ağyar sen bana
sen eda nazar sen bana

sen rahman rahim sen bana
sen gece seher sen bana

sen tereddüt karar sen bana
sen rüzgar kar sen bana

sen bahçe bahar sen bana
sen gül har sen bana

sen cennet cehennem sen bana
sen ahret dünya sen bana

sen hayat ölüm sen bana
sen varsın yokluk ben sana

Adnan Şerifoğlu

Sen nemsin benim

sen nemsin benim

kibri sevenimsin
küçük dağları var edenimsin
kör kuyuları derinleyenimsin
yüreğimi yakıp yakıp kül edenimsin

sen nemsin benim

bir dağ ülkesinde
kışlaklar edenim yaylaklak süsleyenimsin
burnu düşse yerlere tenezzülsüz gidenimsin

sen nemsin benim

cefalarla kahırlarla beddualarla
adı dillerde gezenimsin

Adnan Şerifoğlu

Seni Gördüm

seni gördüm
rüzgara binmiş gidiyordun
ardından kızıl güller açıyordu
visal bahçemin mavi çimeninde
çiğ taneleri gönlüme düşüyordu
rahmetinin etek uçlarından

seni gördüm
kırlar ortasında akıp giden sulardın
yaprak yaprak kondum serinliğine sıırılsıklam
dayak yemiştım ağız burun darmadağın kanmatrak

seni gördüm
katranından çıkmıştın bir gecenin
yolculuğun nereyeydi,kimseler bilmez
demediler mi sana o tat erleri
yıldızlara bakarak ışığa erişilmez

seni gördüm
yeşil sulardı gözlerin ışığın ortasında

seni gördüm
ilk kez korktum,titredim,ürperdim
usulca gelip kapımı çalmaya yeltenen
zamansız sevginin heybetinden

Adnan Şerifoğlu

Senin için

Gitme uzaklara beri gel
Uzaklar canavar
Uzaklar sonsuzluk kadar...

İçime eğil bak da fırtınalar kopar

Kış günü dokun tenime
İbrahimî ateşlere atbeni
Benzimde alev gülleri açsın

Söyleş benimle gizli bahçemizde
Kuşlar sular gibi sesin
Sesin nerde kaldı
Sen şimdi nerdesin

Ben şairsem bilirim
Şimdi sen cennetle cehennem
Arasında bir yerdesin
İçimdesin...içimdesin

Adnan Şerifoğlu

Sensin sebepler ey

bir uykuyu cananla uyuyanlar
lebaleb rüyalarda ne görürler
nereye uçar nereye konar
düş kuşları o kuytular içinde

kişi uykulardan geçince
ne söyler ona geceler
sabahlar nereye götürür onu
tutar mı ellerinden güneşler

sen neresindesin bu soruların
o yalnızlıklar evinin güzellikler bahçesinde
demlenirken huzurun hazan gölgeleri
ellerinden devşirebilecek miyim
bir kahve içimlik dinginliği
ey gündüz perilerine
görkemler bahşeden ruhların ecesi

sen neresindesin bu soruların
ki sorulara sensin sebepler ey!

Adnan Şerifoğlu

Sensin Her Var

bilinmez şu uzak karanlıklarda mısın
oradan aydın gönüllere nazar mısın
sen uzak karanlıklar mısın

çok uzaklardan bize
ışıklar yakar mısın
sen uzak ışıklar mısın

içimize sızıp zaman zaman
bizi için için yakar mısın
sen en aşktan öte yangınlar mısın

sen sabah mısın kuşların sesinde
güneşin ilk ışıklarında affedici merhamet,sıcacık şefkat
içimize ılık ılık akar mısın

sen her zaman her yerden
bize bakar mısın
bize bahar mısın

sen varsın...sen varsın...sen varsın...
sensizliğinde kimler bu alemi ne yapsın

Adnan Şerifoğlu

Sensizlik Akşamları

İndirdi turuncu yangınını güneş guruba
Yüreğime kederden bedevi bir kandil astı
Üryan ağaçlar bencileyin perişan ellerini açtılar göğ
Korkularını duysun diye Rahim ve Rahman
Karanlık bedduadan hüznler çökerken üstümüze
Küskün bir yüz gibi kondu dağlara göçebe akşam
Parçalandı dünyam uğursuzluğunda bu akşamın
Sensizlik haramileri indiler geceme habersiz
Canımın etrafımda daralan bir çemberdir zaman
Çağırır hapseder bizi kendi kısıncında sessiz
Sen yaman çoğulsun oralarda ben burada yaban kimsesiz

Adnan Şerifoğlu

Sonbahar

küskün gökyüzünden
kara kuşlarım geçer
akşamın kararar vaktinde
çığlık çığlığa sürür sürü
nereye giderler

güneşim canım güneşim
erken iner ve saklanır
o kızıl ufuk adasına
yorgundur kan ter içinde

sararmış solmuş ağaçlarım
günahı üstlerinde bütün yazın
bekleşir dururlar öylece
mahşer yalnızlığı içinde

Adnan Şerifoğlu

Sonbaharın Bişkek'i

mevsim, sarardı soldu bütün şehrin viran caddelerinde
geldi büyük can sıkıntısı, girdi eylül kapısından yine

parklar, bahçeler,köçöler örtünmüş altın örtülerle
canım yaz, bir abdal gibi çekip gittiğinden beri öyle

melekler, hüznün eler üstümüze yaprağın ateş renklerinde
bu gamlı yangın, bu mevsimde bir de yedi göllerde

kuşlar gitmiş; seherler sessiz; solmuş güneş bile
hazırdır her yer; uzun,kasvetli geceler mevsimine

hayat; gece gün ağlamaklı pişmanlıklar içinde
törlü dillerdeki, içli, garip, yorgun insan seslerinde

umut,yeni yakılmış bir anız gibi kararmış insan yüzlerinde
dört bir yana savrulan isli duman kokusu siner üstünüze

bir şehir düşünün,kuzeyin bütün başkentleri içinde
insanlar şimdiye inat yaşar, saat bile yok bileklerde

oğlun ağacından koparılmış bir yapraktır şimdi anne
yaşar rahminden anılar denizinde hazan içinde şu bişkek şehrinde

bişkek-2003-Kasım

Adnan Şerifoğlu

Söğüt ağacı

ağla söğüt ağacı kış bitti...
ağla kırılmadın eğilsen de arza
sevinçten ağla yaşıyorsun çünkü hâlâ
ve hâlâ gün ışımakta
sular var hava var hâlâ
yaşıyor cananın olsa da senden uzakta
şükret sana kapılar açan
Rahim ve Rahman'a her daim...hâlâ...

Adnan Şerifoğlu

Şairleri Sevmez Çünkü Kadınlar

şiiir kumadır,şiiir yar
bir akşam alâcasında kanatlanır mısralar
yalnız duyguların,yalnız duaların katından
iner uzaklarda aralanan kapıların ardından
girer koynuna şairin zemheri vakitlerde

şair ıssız iglosunda yaşar
yüreğini kanatır aldanışlar
ihânetler ayrılıklar kargışlar
arınır sonra alevinden yaman bir aşkın
buzlar erir dupduru su kesilir

vanilya kokulu mumlar yanar odalarda
mahremiyet usulca eşikte belirir
yüz görümlüğüdür kaydedilir saflığın beyazına
şiiirin gelini doğrulur da yerinden
dünya evinde ilk kez kendini gösterir

şair hoyrat bir ömrün baharında
sararmış yazların baygın hazlarında
bitmeyen solmayan ölümlerin sonbaharında
amansız kışların kardan ak bakir yatağında
biteviye şiiirin gerdeğindedir

Adnan Şerifoğlu

Şiir

ay gece ve gözlerin bir yaz içinde
tanbur sesleri yalnızlık biçimleri fısıltılı sözler
efsunlu çıkmazlar göklere misafir yıldızlar
başında ekmek taşıyan kadınlar
ay gece ve gözlerin tamamlanmamış bir yazgı içinde

Adnan Şerifoğlu

Ŗu Koca Dünya

dar gelir dar gelir
kısıtılmış sıçan gibi
yaşayan ruhlara
Ŗu koca dünya dar gelir

her ruh bir ikiz arar da
kalubeladan kaçır gelir
gönlümüzde ateş g lleri açar da
su vermeye dosttan bağban gelir

kuş sütü de eksik olmasa sofralarda
dünya azığı dosttan ayrı yavan gelir

dar gelir dar gelir
dünya  eker de küçülür kimi zaman
findık kabuğuna sığır gelir

Adnan Ŗerifoėlu

Tek Yar

yalnızsın yine işte
düşüncelerin saldırısı içinde
boğuş boğuş intihar çılgınlıklarını dene
takıntıların alıp götürür beyin hücrelerini
sürmenajın kapkaranlık sırlı sıklam dehlizlerine

ama sen varsın ebedi tehiliği içinde ömrün
bizi çoğaltan tek varsın

Adnan Şerifoğlu

Tereke

bir gün her Şey biter
acılar kalır geriye
keşkeler... pişmanlıklar...
en ince yerimiz sızlar...

sen gidersin yeni düşlerine...

dağılmış par alarımla ses verir:
topla toplayabilirsen kendini
bu hazine hazan içinde...

kırılmışım... k relmişim... k t lemişim...
sensizlik, sonsuzluk, sessizlik içinde...

Adnan şerifoğlu

Umuda Bak

umuda bak nasıl da göz kırpıyor sana
yeşil dal ucunda arının minik kanadında
kedinin dingin mırıltısında sobanın yanında
kırlarda koşan yıkların yelelerini tarayan rüzgarda

umuda bak ölüyor olsan da korkma
karşılar seni güzellikler orada korkma
sönse de ışığın esintili bir yaz ortasında korkma

Adnan Şerifoğlu

Unutun Beni Buralarda

beni unutun buralarda dostlarım
bu karlar altında acı veren soğuklarda
beni unutun, varlığımı yok sayın kardeşlerim
bir zaman yaşamış sayılsam da dünyada
fark edilmez insanlar arasında yokluğum da

unutun beni
kara kışa döndü dünyam da nasıl olsa
gedalar gibiyim zorlu yar kapılarında
kar yağıyor anacığım ruhumun dipsiz uçlarına
bir baba yüreği taşıyorum ya sol yanımda
korkarım o da biter susar yakın bir zamanda
kim nasıl dayanır kahırlar ortasında
yanmadan yok olmadan böyle yangınlarda

Adnan Şerifoğlu

Usta

Usta,bak,nasıl da parlar
Şu masal şehrinin ışıkları
Kayar gider dalgalar üstünde
Yol alırlar durmadan karanlıklarda
Uzakta kalmış güzeller sarayı
Devler tutmuş da yolları
Kapanmış bizim payımıza kapılar Usta!

Hey Usta,kalender yalnızlığın mimarı
Nerde o eski zaman yalıları
Hangi ırmak kıyılarından geçer
Asude ömrünün kızları
Doğu ülkelerinin Sunaları

Ve akşamın yıldızlarıyla
Nice doğar bu gecenin esrarı
De bana Usta!

Gün olur serin sarhoş
Bir aydınlık gezinir yüzünde
Gün olur kederler çavlanı yüreğin
Şehzade alaylarıyla gelir
Öldüresiye yıkıp gider sonra seni
Başına taç olası ümitler

Yine de sana düşer
Rint türkülerin eskimez ritmini tutmak
O sevgililer katında Usta!

Adnan Şerifoğlu

Uyku

uyku,o büyük deniz
her dalgada alır bizi içine
küçük ölümlerin

Adnan Şerifoğlu

Uzak Mısın Sen Bize Baba Çok

bir şehirdeyim, soğuk,uzak.karanlık ve kar
kar yağar, yitirilmiş çoluk çocuk sıcaklığına
uzak bir yuvada bir çocuk, benim de babam var anne,
babam var anne,belki getirir onu bu kar diye sokağa bakar
sokağa bakar bütün çocuklar, sokakta kar var baba kokun kar

sen bu geceler içinde nerdesin,yoksa yıldızlarda mısın
uzak karanlığından göklerin bana göz kırpan yıldızlar mısın
ben göreyim diye uzak yıldızlardan mı bakarsın baba
bana o uzaklardan renkli mektuplar atar mısın
çok zaman oldu göremedim sıcacık koruyucu gözlerini
yoksa benimle körebe mi oynarsın baba

baba gel artık her arkadaşımın elinde babasının eli var
babaların elleri ne sıcaktır ve yumuşacık güven yüreğime akar
baba, küçük yüreğimde büyük bir yara oluyor yokluğun senin
annem elbet bana yar Bağdat kadar bulunmaz eskimez yar
senin yerin de var baba senin yerin başka sıla kadar

dön artık baba gözlerimi eskitti gelişine açılan kapılar

Adnan Şerifoğlu

uzun bir yürüyüşün hüznüleri I

yarım yokluğun hangi gecedir
uzak yıldızlar kadar varsın en sıcak uçurumlarımda
tutup kaldırdığın solgun sevdanın yorgun kanatlarıdır
yalnız ve yaşlı gözlerimden ötedir sana varan ufuklar ki
kargışlanmış daima ve yasak ebediyen senden yana umutlara

ben henüz gidilmemiş bir kara parçasıyım emperyal düşlerden öte
aklımda sen varsın yarım kalan lokmalarım ağızda çignenmemiş
takılır boğazıma varlığının tükrük bezleri olmadan boğulurum yutaklarda
sığındığım kitap limanlarında sükunet yok artık senden uzakta
şiiirlerde kaldın total ve kırgın mısralarda gönlümün sibiryasında

yarım var mısın sen hâlâ

Adnan Şerifoğlu

uzun bir yürüyüşün hüznüleri II

yüreğime akrepler indi
duygular göğünün en karanlık noktasından
kısaçlarla kısıtıldı yüreğim
bir enfarktüs cehenneminden

Adnan Şerifoğlu

uzun bir yürüyüşün hüzünleri III

yardan benim payıma
küsün bir yürek düşer
gönlüme bir bakış
bir hece dilime
güle bir bülbül
bir pervane aleve düşer

Adnan Şerifoğlu

uzun bir yürüyüşün hüzünleri IV

'gönlümü put sanıp da kıran'a kırıgın bir ithaf

unutmak istemiyorum seni
eski parşömenler üzerinde
ölü bir dilin metinleri gibi

unutmak istemiyorum seni
dünya denilen şu yaman yerde
kimsesiz garipler gibi

unutmak istemiyorum seni
tennenni tennenni ten-nen-ni
nenni sevdiğim nenni bebeğim nen-ni
ama sen unut nen-ni ten-nen-ni
sen unut beni
daha kolay olur senin için yaşamak belki

unutmak istemiyorum seni

Adnan Şerifoğlu

uzun bir yürüyüşün hüzünleri VI

siz hangi rüyadan düştünüz gönlümün gerçekler köşesine
yarının izdüşümleridir gördüğüm karanlıklar içinde
zamanım bir yıldız gibi kayarken şu gecelerde
turnalar katar katar ne taşır böyle habersiz nereye
soyları bir bir tükenirken sonsuz ve soysuz avcıların merhametinde
tek tek düşer telleri kanatları kırılır türkülerde kalır sesleri

Urfalı bir uzun havadır Kerkük ağzında bırakıp da gidişin beni
susmasın isterim mahşere değin içimde yaktığın türkünün sesi

bilirim kıstasların vardır senin bir sevgiyi söylerken bile
benim hiç sökemediğim bir arkaik dilde kalın ciltler içinde
soğuk tozlu mağaraların iticiliğinde kalmış tarih tapıcılarının sevincinde

.....
Adnan Şerifoğlu

Vasiyet

yarım kalan sevgimi iyi sakla
kullanırsın dengini bulunca
veya sar kıvıl ipeklere başka zamanlar için
sakın incinmesin yufkadır yüreği
o kuş tüyü ellerinden düşerse
kristaller gibi kırılır

Adnan Şerifoğlu

Veda

Alıp başımı gitmek
Kurtulmak bütün başlardan
Limanları inkar etmek
Binivermek rüzgara
Uzaklaşmak.... uzaklaşmak

Nedir dünya baş bahçe
Nedir düşünce fikir
Hiç duymadan kin kibir
Tarümar olup bir bir
Hücre hücre molekül molekül

Geride kalmalı sahiplenmeler
Geride kalmalı ev bark
Hane halk çoluk çocuk
Kalp ağırlarım eski göz ağırlarım
Gönül bağlarım ırmaktaki oltalarım

Tarümar olup bir bir
Hücre hücre molekül molekül

Geride kalmalı sahiplenmeler
Geride kalmalı ev bark
Hane halk çoluk çocuk
Kalp ağırlarım eski göz ağırlarım
Gönül bağlarım ırmaktaki oltalarım

Değmez yaşamaya kalmak
Hiçbir şey sevgili değil
Dünyanın bütün köşeleri kirletildi
Bana gitmek düşer kimsesiz
Küsmeden sessiz, sessiz...

Adnan Şerifoğlu

Yalın Issızlık

ey denizlerin ortasında
yalnızlığı bekleyen adalar
söyleyin benim kadar mı ıssızlığınız

ey çok öte göklerden
çığlık çığlığa ışıyan yıldızlar
siz de benim gibi uzaktan uzağa
çokluğa sesinizi haykırır mısınız

cümle cihanda yalnızlığın
yakıp yandırdığı canlar
benimle acıyan gönlümün
sesi olur musunuz

Adnan Şerifoğlu

Yalın Issızlık I

yalnızlık saatidir akşamlar
tehi gönüllere iner bir vahiy gibi
münzevi yağmurlar
çöker dizlerinin üstüne hecin develer
kovulmuş sünepe duygular
bir bir gelir avuç açar
kapımın dışı sömürülmüş umutlar
içerde bomboş odalar...

yalnızlık yalın ıssızlık
odalarda bir başına yalıtılmış tarafsızlık
silinmişsin başka hayatlardan
yaşadığın şehirlerden sokaklardan
tanımak istediğin yüzler ararsın
oysa çoğul varsılığın gitmiştir çoktan
sana kalan fukara bir paydır yoksul yalnızlıktan

tükenmiş masumiyet bu hüznler çağında
demir almıştır sığınağın sükunet limanlarından
yarını bağladığın kader gemilerin

ellerini aç artık akşam açan dua çiçekleriyle ala karanlığa
sığın deli boranlar gibi yağın kederlerinden akşamın
şefkatle çok ötelere varlığını duyurana...

Adnan Şerifoğlu

Yalnızlışımdasın rana belkis

bırak yalnız geçsin yıllar
sıkıcı, yorgun, bıkkın beraberlikler kuranlara inat

çift yaşamlar cehenneminden uzak
demir attığın limanlardan kaçarak
kendini sonsuzluğun yalnız sularına at

beklemesin seni
ne dost, ne de o yeşil gözlü sevgili

aç yelkenini, kendini hayatın rüzgarına bırak

bırak
endişeler öreceğin yumak yansın iplik iplik

dur bir ateşin ortasına savrulsun küllerin havaya

hayat bu
basıp gider yoluna
sen kaçırsan da
kolundan tutup asılsan da

hayat bu
akar kendi fırtınalı rotasında
hayıflanmadan geride bıraktıklarına...

Adnan Şerifoğlu

Yalnızlık

yalnızlık örölür çoğalır boşlukta
boşlukta büyür büyür genişler
ilmek ilmek tığ uçlarında zamanın

yalnızlık boşlukta bir atlı
bozbulanık gökler altında
göz gördüğünce ufukta
sonsuzluk sarar insanı

kişi karıştıkça çokluğa
boğulsa da yalnızlıktan
sür atını ey yolcu
sür çokluk cengine
belki düşer payına
yalnızken de çoğul olmak sevinci

Adnan Şerifoğlu

Yaman Kargış

paylaşılmaz acılar iklimindeyim
kimbilir hangi uğrunun
tutulası dilinin biteviye zikrindeyim

yamanlığın en sivri ucu deydi canıma
umutlarım tükenir gibi ışığım söndü
her yanıma karanlık her yanıma yenilgi

geçmez bu kış bitmez bu kahr
sıcak bir düşe kapanırken gözlerim
kırk haramiler gönlümü yağmaya gelir

Adnan Şerifoğlu

Yaprak

koparmışlar beni
sonbahar göğünden
yönsüzüm dört dönerim
altın bahçelerde
ve andığım hep
zümrüt günlerimdir artık

Adnan Şerifoğlu

Yâr

sen benim yar edilmeyen yarım
ince bileklim eşsiz seslim benzersizim

sen benim zahmetle inen rahmetim
zifir saçlım gece gözlüm seher kokuşlum

sen yüreği merhamet merhamet nakışlım
sen keklık sekişli ceylan bakışlım

sen kuğu salınışlım tarifsiz edalı
nisan sabahı açan gülüm bahçe baharım

sen uykusuz gecem huzursuz gündüzüm
sen gönül sarayımda kusursuz ecem

sen kardelenim yağmur çiçeğim
sen tereddüdüm sen kararım

sen dünyam sen ahretim sen ahretliğim
sen arafım sen cennetim sen cehennemim

umudum umutsuzluğum her dem yeniden bulduğum
sebebi hayatım ağulu aşım eşsiz sırdaşımsın benim

Adnan Şerifoğlu

Yaz Geceleri

uzun sarı günleri
dilimde umutsuz heceleri
alıp götürsün şu yaz geceleri
yaz geceleri

güneşin soldurduğu düşünceler
çiçek açsın geceleri
nerde kaldı küçüğüm
özlediğimiz yaz geceleri
yaz geceleri

dilimdeki serin sözcükler
dimağimde kurutulmuş gül imgesi
gelsin peşpeşe şiir olmaya şu yaz geceleri
yaz geceleri

Adnan Şerifoğlu

Yeşil Göz Kara Kaş Siyah Saç

dökülmüş de uzun kara tuğlar
kar yağmış ten üstüne
bir çift dünya penceresi
açılmış da bakar durur
yaralanmış gönül üstüne

kimi der fettan
kimi der zindan
kimi der endam
kimi der bühtan
yeşil göz kara kaş siyah saç üstüne

bir geliş gelir
peşinden gönüller uçar
ahlar havalanır
vahlar yangın yeri
yeşil göz kara kaş siyah saç
atar kement kement üstüne

girdim diye yasak şehre
basmışlar da gönlümü
subaşının erleri
çekip beni hesaba
yaman suçlu bulmuşlar
yeşil göz kara kaş siyah saça asmışlar

Adnan Şerifoğlu

Yitik

kayboldum ben bu yaşam pazarında
kim aldı kime sattı beni
kimin kuluyum ben efendimden uzakta

sesimi bir duyurabilsem sana
tereddütsüz tanırsın beni efendim
bu kanlı mahşer ortasında

Adnan Şerifoğlu

Yollar

yollar nereye gider
yollar yalnızlığım uzun,ince
ince hastalıkları
ciğerlerimin içinde

yollar da döner gelir mi
insanlar gibi vakti gelince

Adnan Şerifoğlu

Yorgun ruhlardan şarkılar 1

Yüksek empati sahibi kişiler ise yoğun bir duygusallığa sahiptirler, bu nedenle karşılarındaki kişinin acısından ve kötü talihinden çok etkilenirler. Örneğin, bu insanlar bir kitabı sadece okumazlar, yaşarlar; dolayısıyla potansiyel olarak büyük tehlike altındadırlar. Ancak güçlü bir karakter ve savunma mekanizması zarar görmelerine engel olabilir. Objektif ve gerçek gözlem yaptığımızda bu insanların bu dünyaya bilinen ölçülerde tutunamamış olduğunu fark edebilirsiniz. Bu tür insanların üstün pek çok özellik ve kabiliyetinin yanı sıra gereğinden fazla empatiye sahip oldukları için kendi öz haklarını gerçek anlamda koruyamamış olduklarını tespit edebilirsiniz ve sürekli karşısındakini hissetmeye çalışmaktan ipin ucunu kaçırıp, kendilerini savunmasız bıraktıklarını kolayca görebilirsiniz. Bu durumun patolojik bir hale gelmesiyle fazla empatiye sahip insanların, hayatlarının bir döneminden sonra bıkkın, bezgin ve kırılgan olarak yaşamaya devam ettikleri bir gerçektir. Bu tür insanlar belki o güçlü savunma mekanizmasına sahip olmadıkları için, belki de bu savunmayı kullanmayı tercih etmedikleri için zarar görmeye devam ederler ömür boyu... (Nesrin Dabağlar/ Empati ve Ayna Nöronlar _İndigo s.48)

yorgun ruhlarımız ortasında sallanır dünya
umut ufukta kaybolan bir gemidir
çoktan silinmiş karaltısıyla

kadınlar birer yalnızlık anıtıdır
intiharın kuşları tüner üstlerine
kirlenmiş yüzleri uçmaya kaçtıklarında

biz neyin nesnesiyiz bu buzdan mağarada
hangi karanlığı aydınlatmaya gelmişiz yandıkça
ah yandıkça yakıldıkça çocukların yarınlara

yaman bir yakuti gecenin ortasından geçerek
tökezleye tökezleye yaşanan sevgileri bitirip
ve seni bırakıp oralarda gitmek ölmektir

Adnan Şerifoğlu

Yorgun ruhlardan şarkılar 2

iznik
ne güzel bir yorgunluk ve saklanış
içine içine seninle geçmişin
en güzelinden bir güneşli sonbahar gününde

ruhlarımız
uçar göl üstünde deli çocuklar
öksüz ve yetimlerden daha yetim daha öksüz
sonra aramızda çırılçıplak vahşi yalnızlıklar

sular
geçmişin bitimsiz kargışlanmış sürecini
yaşatmak için dururlar öylece kendi suçları içinde
affedilmeyi umarak sonsuz maviliklerin ötesinde

iznik,sensiz ölmeden gömülmektir...

Adnan Şerifoğlu

Yorgun ruhlardan şarkılar 3

sen
dağa kaldırılmış yalnızlığımın hangi yaban gülüsün
bütün kuşların falına acılar katmış, kana susamış
çiçeklerini devşiremediğim ilkbahar bahçelerimde bal akıtmış
yorgunluğunu bilmediğimiz arıların ayaklarında taşınan...

Adnan Şerifoğlu

Yorgun ruhlardan şarkılar 4

-sevgili nesrin'e benzersiz dostluğu ve arkadaşlığı için-

dışarıda yağmur,
dışarıda toprağın suya sevdası
sevdanın kokusu dışarıda
dışarıda bir aşk şarkısı...

seni sarıyor yüreğim
yaralı bir şarkının ortasında
en ince ipekten kanatlarla
şefkat meleklerinin kıskançlığında...

seni sarıyor yüreğim
kanlı bir mahşer ortasında
vahşi çakallar arasında
ey benim yaralanmış ceylanım
gözlerinde titreyen vicdanın parıltısı...
gözlerimi yakıyor ışığın
ışığın tiril tiril bir yalnızlığın gözyaşı...

Adnan Şerifoğlu

Yorgun ruhlardan şarkılar 5

ihametler...ihametler...
şeytanı bile ürperten
çağdaş yeni cennetten kovulma öyküleri
yüzler fondöten kaplı çirkin gülüşler
masumiyetin ırzına geçer
mefisto'nun uyrukları
kafalar içinde tilkiler
ve birbirine değmeyen kuyrukları...

hiç bu kadar yalnız ve masum kalmadık
bu kadar kırılgan korumasız, korugansız
ve bu kadar çok baldıran olmadı hayatımız
yürüdüğümüzden beri ilk kez yeryüzünü
hiç bu kadar ölmedik kurşunsuz tüfeksiz...

özlemedik rahmini anamızın hiç bu kadar...

Adnan Şerifoğlu

Yorgun ruhlardan şarkılar 6

karanlık...karanlık vesvese fitne ve fücür
sisler iniyor geceye siyahtan kara
ihametler engerekler gibi çörekleniyor yüreğime
kaçıp göçmek istiyorum uzaktaki o asude ülkeye
aklıma sen düşüyorsun bir kıymık olup batıyorsun
acıyor kanatıyor yakıyor yıkıyorsun can evimi
ben sana teşne,sen elinin tersiyle itiyorsun...

sonra bir rüyadan uyanırcasına yine beni soruyorsun
yalnızlık oluyorsun kırılıyorsun deliliğin tarihine iniyorsun
yaralanıyorsun kanıyorsun kan kokuyorsun sızıyorsun derinlere

nereye bu gidiş kimlere koşuyorsun ne rahat koşuyorsun
gece oluyor fecrin hemen ardından büyük gün bu mu yoksa
neden annem beni tanımadı kızlarım benden kaçıyor
şurda bir gölge var gitsem mi oraya o adam da kim başında hale
koca bir sancak parıl parıl yanıyor aleml yeşil bir yangın
yakıcı gün ateşi altında ve gölgelik tek yer burası
öldüm mü kıyamet mi koptu ruz-ı mahşer mi bu meydan

yazık sen yoksun sen yoksun sesin de yok nereye kaçayım
avuçlarımı açıyorum belki yağmur yağar içlerine
yalnızlıktan korkudan gün ateşinden başka
nereye kaçayım hangi ağaç altını düşlesem kaçmak için

sen yoksun ben ölmemişim henüz bir söz dolanıyor ortalıkta
sen yoksun yaralı ceylanlar geçiyor ufuktan tozlar kalkıyor
sen yoksun serabın da yok bu yalnızlıklar ortasında...

Adnan Şerifoğlu

Zaman

ey kirli surat,sümüklü çocuğu her şeyin
yaratılmışların en kurdu,en affetmeyi
bulmak,dokunmak sana; durdurmak seni
mümkün mü zavallı gücümüz içinde kalarak
nereye gömdün dünü ve nereye gitti şimdi
hangi sonlara çağırıyorsun güzelim yarını
ey kirli surat,sümüklü çocuğu herşeyin

tutunamıyorum ya sana uçup giderken bilmem nereye
hiç bir izim yok saymazsak eskimişliğimizi
ne zalim bir avcısın ne mazlum avız
sonu önceden belli bu kovalamacada
kazanan hep sen kaybeden biz miyiz
bu ezeli çaresizliğimizle
tutunamıyorum ya sana uçup giderken bilmem nereye

yaşadıkça varlığımdan kelimeler kazıyorum sularına inatla
-belki-dersin bir müddet vardı bu adam da meçhul varlığımda
uzunca çırpındı sonra can verdi ebediyet ırmağımda yavaşça
varlığımdan kelimeler kazıyorum sularına inatla yaşadıkça

ey zaman şahikaların şahikası değirmen
biz de varız un olsak da dönüp duran çarkında biz de varız inatla
biz de varız biz de varız sen öldükten sonra da

Adnan Şerifoğlu

Zaman yiter mi

siz gidersiniz bir gün
biz geride yalnız
boynu bükük bir başına
kalakalırız yaşadıklarımızla

siz gidersiniz bir gün
bilinmez nasıl gidersiniz
yüreklere yara yara
yürük sular gibi hayata

bir gün siz giderseniz
geride neler kalır
götürdüklerinizden başka

Adnan Şerifoğlu

Zulümler ecesi

kahrol emi zulümlerin ecesi
yardakçılarının da öyle

günler geçiyor gelsen de
çok uzaklara gitsen de
bir kez daha dönmemecesine

kahrol emi
şehla gözlerin ışıksız kalsın fersiz kalsın
zebanilere yakalansın o yeşil bakışlar demetin

yüreğimi atarak ateşlerden de öte
tedirginlikler,kıskançlıklar,fesatlar içine
boğul...boğul döne döne...eski şehirlerde
o geçmişinin kibirden dehlizlerinde feci ölümlerle

kahrol emi zulümlerin ecesi
yardakçılarının da öyle

birikmiş hüznün kırıklarının derin uçurumlarında gezin
düş oradan dipsiz vadilerin amansız karasına
sana yakışan renksizlikler ortasına

sırıtkan,yapışkan nezaketlerin
düştü düşecek yüzünden
sarhoş kusmuklarından öte

kahrol emi yalan güzelliklerin ecesi
niye sevdi seni o çingene yüreği
hangi gafletlerin o salıverilmiş gecesinde
değdi gönlüm kalpazan gönlüne

kahrol emi kahrol ve boğul kibrin bataklığında
insan olursun belki bir daha
yardakçılarının da öyle...

Adnan Şerifoğlu